

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W MIEJSCOWOŚCI ROKIETNICA, REJON UL. POLNEJ

ZESPÓŁ AUTORSKI:

KIEROWNIK ZESPOŁU:

mgr Sylwia Jambrożek

Jambrozek
mgr inż. Anna Grochowicz

Grochowicz Anna

CZŁONEK ZESPOŁU:

mgr inż. Karolina Nowak

K. Nowak

IV wyłożenie do publicznego wglądu

Poznań, wrzesień 2016 r.
Aktualizacja, październik 2020 r.

API

Spis treści:

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	3
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	7
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	9
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	9
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	10
5.1. Położenie geograficzne i struktura społeczno-gospodarcza	10
5.2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego gminy Rokietnica	11
5.3. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	22
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	28
8. WPŁYW NA CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	29
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO I JEGO ELEMENTY	31
9.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę.....	31
9.2. Wpływ na ludzi	32
9.3. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne	33
9.4. Wpływ na powietrze	34
9.5. Wpływ na powierzchnię ziemi	34
9.6. Wpływ na krajobraz.....	35
9.7. Wpływ na klimat.....	35
9.8. Wpływ na zasoby naturalne	36
9.9. Wpływ na zabytki	36
9.10. Wpływ na dobra materialne	37
9.11. Wpływ na zależności między elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy	37
9.12. Przewidywane oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	37
10. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ZAPOBIEGAWCZYCH I KOMPENSACYJNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	37
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG DOKUMENTU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000	38
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	39

Załączniki:

Załącznik nr 1: Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rokietnica, rejon ul. Polnej

Załącznik nr 2: Projekt uchwały Rady Gminy Rokietnica w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

Przedmiotem oceny zawartej w niniejszej prognozie są ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rokietnica, rejon ul. Polnej, zwanego dalej „planem”. Omawiany projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 z późn. zm.).

Obecnie dla obszaru objętego przedmiotowym planem nie obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Opracowanie miejscowego planu pozwoli na prawidłowe zagospodarowanie terenu, zgodnie z polityką przestrzenną zawartą w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rokietnica.

Celem regulacji zawartych w ustaleniach przedmiotowego projektu planu jest m.in. określenie parametrów zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenów przeznaczonych w planie pod zabudowę.

Przedmiotem ustaleń projektu planu są:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN;
- teren zabudowy usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem U;
- tereny zieleni urządzonej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1ZP, 2ZP, 3ZP, 4ZP;
- teren wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczony na rysunku planu symbolem WS;
- tereny komunikacji, oznaczone na rysunku planu symbolami:
 - 1KD-D, 2KD-D – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej,
 - 1KD-Dp, 2KD-Dp, 3KD-Dp – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej przeznaczone pod poszerzenie,
 - 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW – tereny dróg wewnętrznych,
 - KDW-x – teren drogi wewnętrznej pieszo-rowerowej.

W projekcie planu wprowadzone zostały m.in. poniższe zapisy:

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego ustala się:

- nakaz sytuowania budynków z uwzględnieniem wyznaczonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy, z dopuszczeniem wysunięcia poza te linie pochylni i spoczników oraz, na odległość nie większą niż 1,5 m, okapów, gzymsów, balkonów i schodów zewnętrznych;
- dla istniejącej zabudowy dopuszczenie rozbiórki, remontu, przebudowy oraz z zachowaniem ustaleń w planie, rozbudowy i nadbudowy z zastrzeżeniem pkt 3;
- dla istniejącej zabudowy dopuszczenie zachowania geometrii dachów, wysokości, liczby kondygnacji, a także zastosowanej kolorystyki i materiału elewacji oraz dachów w przypadku remontu, przebudowy i rozbudowy;
- kolorystykę elewacji budynków: biel, odcienie szarości, pastelowe z gamy beż, oraz zastosowanych materiałów budowlanych w kolorach dla nich naturalnych;
- materiał elewacji budynków: cegła klinkierowa, licowa, kamień naturalny, okładziny ceramiczne, drewniane, tynki, płyty elewacyjne;

- zasady stosowania kolorystyki i materiałów elewacji budynków, określone w pkt 4, 5, dotyczą 80% powierzchni każdej ze ścian budynków;
- zakaz stosowania blachy falistej i blachy trapezowej jako materiału elewacji budynków;
- dopuszczenie lokalizacji tablic informacyjnych;
- dla dachów stromych:
 - kolorystykę: grafitowe, odcienie czerwieni i brązów,
 - materiał: dachówka cementowa, ceramiczna lub pokrycia dachówko podobne.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustala się:

- nakaz, aby oddziaływanie z instalacji, związanych z przeznaczeniem terenu nie powodowało przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- w zakresie ochrony przed hałasem tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN – kwalifikowane są jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
- f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w w/w Ustawie,
- g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

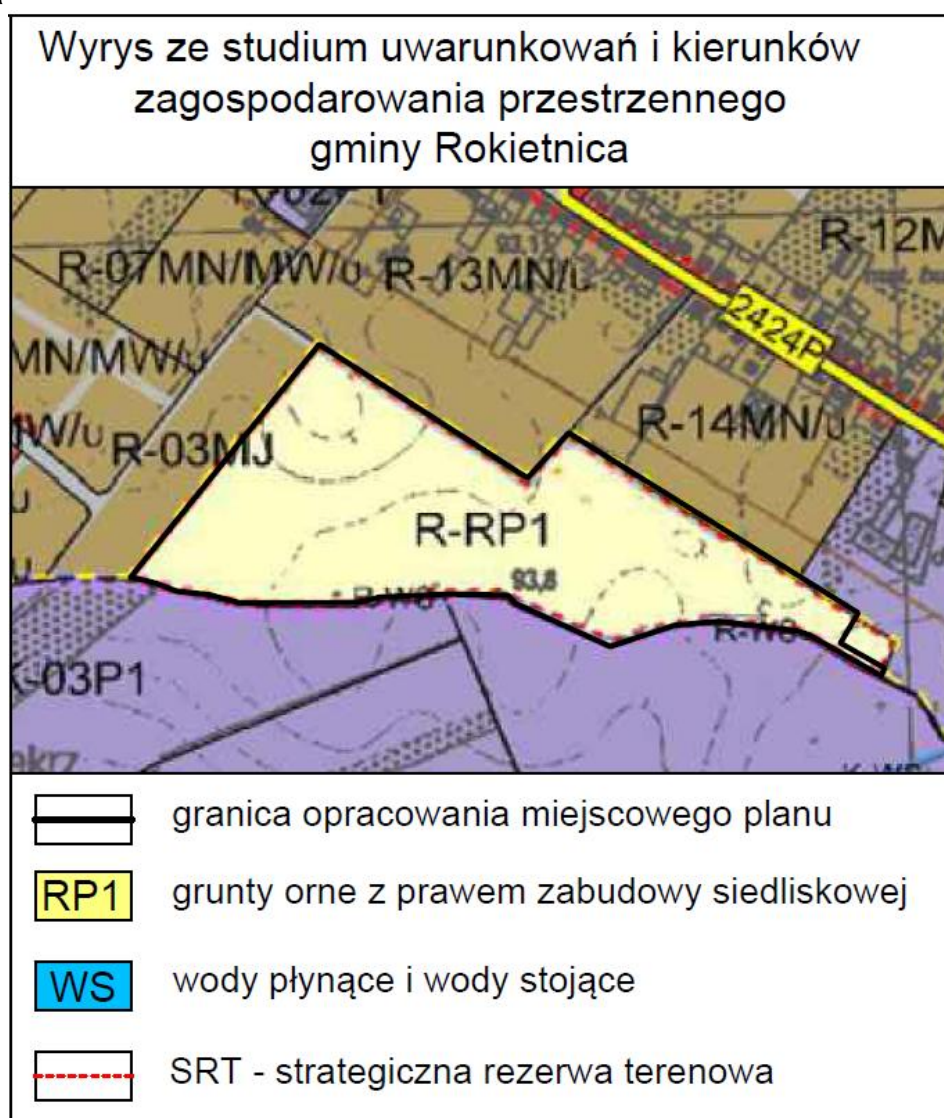
2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- 3) przedstawia:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powiązany jest z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rokietnica. W Studium dla przedmiotowego terenu został wyznaczony teren RP1 – grunty orne z prawem zabudowy siedliskowej oraz WS – wody płynące i wody stojące. Zapisy Studium określają ten teren jako obszar warunkowego rozwoju zabudowy, czyli tereny o rolnicze o niskiej przydatności na cele gospodarki rolnej oraz tereny przyległe lub otoczone przez tereny zurbanizowane. Strategiczne rezerwy terenu (SRT), mimo graficznego oznaczenia w Studium jako tereny rolnicze, po przekroczeniu odpowiedniej liczby ludności w miejscowości, mogą zostać przekształcone na pełnoprawne obszary zainwestowania i przeznaczone m.in. na funkcje zabudowy mieszkaniowej czy usługowej. Przekształcenie to może nastąpić jedynie w drodze sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ryc. 1. Wyrys ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rokietnica

Źródło: opracowanie własne na podstawie „Kierunki zagospodarowania przestrzennego –rysunek Studium” pobranego z <http://bip.rokietnica.pl/public>

W projekcie planu uwzględnia się również cele przedstawione m.in. w poniższych dokumentach:

- a) Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego za jeden z celów obiera utrzymanie obecnego stanu środowiska na poziomie gwarantującym następnym pokoleniom korzystanie z niego w stopniu równym, w jakim korzysta pokolenie obecne, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Szczególnego znaczenia nabiera z jednej strony korzystanie z zasobów w sposób racjonalny, a z drugiej, korzystanie przyczyniające się do rozwoju. Realizacja tego celu powinna odbywać się przy minimalizowaniu negatywnego wpływu działalności gospodarczej na środowisko:
 - projekt planu realizuje te zapisy umożliwiając rozwój danych obszarów ograniczając antropopresję poprzez odpowiednie ustalenia m.in.: zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego), nakaz aby oddziaływanie z instalacji związanych z przeznaczeniem terenu, nie powodowało przekroczenia standardów

jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny, zgodnie z przepisami odrębnymi, podłączenie do odpowiednich sieci infrastruktury technicznych oraz stosowanie niskoemisyjnych paliw.

- b) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, gdzie do najważniejszych kwestii związanych z ochroną przyrody należą:
- ochrona przyrody i przywracanie walorów środowiskowych
wprowadzenie odpowiednich ustaleń dotyczących zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną;
 - zachowanie, wzbogacanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej i krajobrazowej
wyznaczenie minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego;
 - racjonalne wykorzystanie złóż kopalin
nakaz zachowania przepisów odrębnych w granicach złoża wód termalnych „Tarnowo Podgórne GT-1”;
 - racjonalne wykorzystanie zasobów środowiska przyrodniczego dla rozwoju energii ze źródeł odnawialnych
nie wyznacza się terenów przeznaczonych pod energetykę odnawialną, w planie nakazuje się stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii do celów grzewczych i technologicznych;
 - zagospodarowanie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi
nie dotyczy.

Prognoza została wykonana także w powiązaniu z Programem Ochrony Środowiska dla Gminy Rokietnica na lata 2013-2016 z uwzględnieniem perspektyw na lata 2017-2020 oraz Planem gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Rokietnica.

W prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów, powiązanych z projektem planu.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY

Procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przebiegała równolegle do toku tworzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będącego przedmiotem opracowania. Pierwszym etapem planistycznym była inwentaryzacja urbanistyczna terenu objętego projektem planu. Dokonano wizji terenu oraz analizy materiałów przedstawiających stan istniejący obszaru (np. zdjęcia satelitarne, lotnicze, mapy), aby jak najbardziej szczegółowo scharakteryzować dany obszar oraz jego stan środowiska. Następnie zapoznano się z dokumentami strategicznymi przedstawiającymi uwarunkowania danego obszaru (także środowiskowe) oraz zalecany kierunek rozwoju przestrzennego.

W celu scharakteryzowania i oceny stanu środowiska posłużono się także innymi opracowaniami, raportami o stanie środowiska a także danymi odnoszącymi się bezpośrednio lub, w przypadku ich braku, pośrednio do danego terenu. Dzięki opisom środowiska wykraczającym poza granice opracowania można było uzyskać informacje o powiązaniach badanego obszaru z regionalnym i krajowym systemem środowiska przyrodniczego, co było pomocne w określeniu ponadlokalnego znaczenia danych

elementów środowiska.

W przedstawionej prognozie wykorzystano między innymi następujące źródła oraz akty prawne:

- Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.);
- Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.);
- Ustawa o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zm.);
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1065);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
- Raport o stanie środowiska w Województwie Wielkopolskim w roku 2020, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2019 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w 2016 r. /wg badań PIG/;
- Ocena stanu jednolitych części wód za rok 2018;
- Strategia Rozwoju Gminy Rokietnica na lata 2014-2020;
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Rokietnica na lata 2013-2016 z uwzględnieniem perspektyw na lata 2017-2020;
- Plan gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Rokietnica;
- <http://www.poznan.wios.gov.pl> – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- <http://geoserwis.gdos.gov.pl> – Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- <http://www.psh.gov.pl/> – Państwowa Służba Hydrogeologiczna;
- <http://btsearch.pl/> – wyszukiwarka stacji bazowych telefonii komórkowej GSM i UMTS;
- www.geoportal.gov.pl – Geoportal;
- Główny Urząd Statystyczny – Bank Danych Lokalnych;
- Kondracki J., 1994: Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa;
- Gumiński R., 1948, Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce, Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny;
- Krygowski B., 1961, mapa geomorfologiczna niziny Wielkopolsko-Kujawskiej;
- Ewidencja gruntów i budynków gminy Rokietnica.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Według art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko państwa członkowskie Unii Europejskiej (w tym Polska) *monitorują znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planów i programów, aby między innymi, określić na wczesnym etapie nieprzewidziany niepożądany wpływ oraz aby mieć możliwość podjęcia odpowiedniego działania naprawczego.*

Analiza skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uwzględniać będzie w szczególności metody, wskaźniki i częstotliwość pomiarów przyjęte dla działań wykonywanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje: Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowy Instytut Geologiczny oraz gminne plany i programy szczegółowo opracowywane w oparciu o przepisy odrębne, w tym, w szczególności Gminny Program Ochrony Środowiska i Plan Gospodarki Niskoemisyjnej. Wyniki uzyskiwane w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska wykorzystane będą do określenia wpływu ustaleń projektu planu, który jest przedmiotem opracowania, na środowisko przyrodnicze, w odniesieniu do występujących długofalowych zmian jakości elementów przyrodniczych (stanu wód, stanu czystości powietrza atmosferycznego, klimatu akustycznego) i przyczyn tych zmian. Uzupełnieniem będą przyjęte w gminnych programach wskaźniki ilościowe i jakościowe monitorowania efektywności działań. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub innych dostępnych źródeł należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Monitoring realizacji ustaleń planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony Środowiska. Najistotniejsza z punktu widzenia projektowanego dokumentu jest kontrola stanu powietrza atmosferycznego oraz kontrola stanu jakościowego wód podziemnych.

Ustawa Prawo ochrony środowiska wskazuje, że badania monitoringowe prowadzi się z równoczesnym wykorzystaniem i rejestracją danych przestrzennych, dlatego ocena zmian zachodzących w środowisku omawianego obszaru może być oparta również na okresowym przeglądzie i rejestracji zmian w zagospodarowaniu przestrzennym tych terenów prowadzonych przez Gminę Rokietnica.

Po okresowym zebraniu danych, należy poddać je wnikliwej analizie i w przypadku stwierdzenia przejawów ewentualnych, niekorzystnych zmian środowiska przedsięwziąć stosowne działania zapobiegające, lub kompensujące niekorzystne tendencje.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Gmina Rokietnica położona jest w centralnej części województwa wielkopolskiego (w odległości ok. 150 km od najbliższej granicy państwa), dlatego nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań na środowisko. Nie projektuje się tu też funkcji zmieniających warunki siedliskowe i gruntowo-wodne na tak dużą skalę. Wobec powyższego nie zachodzi prawdopodobieństwo wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

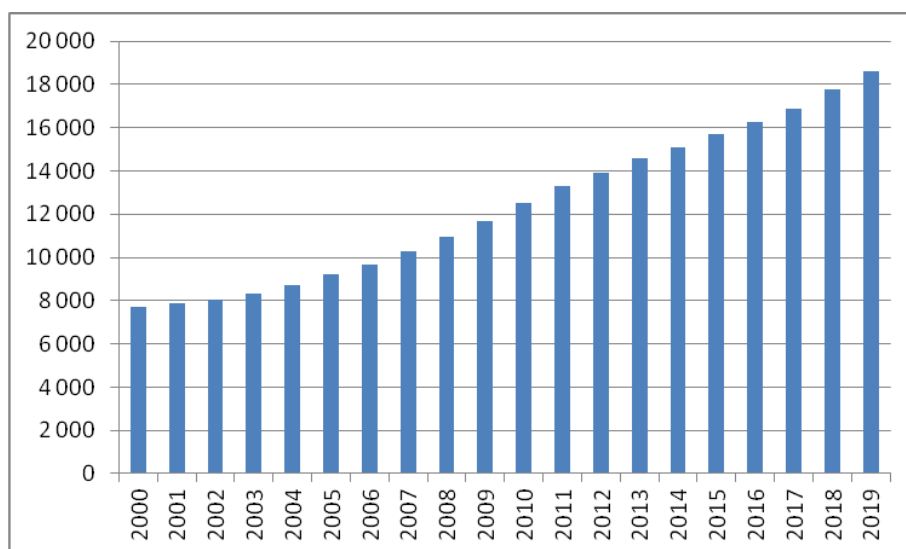
5.1. Położenie geograficzne i struktura społeczno-gospodarcza

Gmina Rokietnica należy do Powiatu Poznańskiego Województwa Wielkopolskiego. Jest jedną z siedmiu gmin wiejskich wchodzących w skład Aglomeracji Poznańskiej. Położona w bezpośrednim sąsiedztwie Poznania, administracyjnie graniczy z miastem od północnego zachodu. Kolejnymi sąsiadami Gminy Rokietnica są: od wschodu gmina Suchy Las, od północy gmina Oborniki Wielkopolskie i Szamotuły, od zachodu gmina Kaźmierz, a od południa gmina Tarnowo Podgórne.

Gmina Rokietnica podzielona jest na 10 sołectw: Sobota-Bytkowo (z miejscowościami Sobota i Bytkowo), Kiekrz-Pawłowice (z miejscowościami Kiekrz i Pawłowice), Kobylniki (miejscowość Kobylniki), Krzyszkowo (miejscowość Krzyszkowo), Mrowino-Cerekwica (z miejscowościami Mrowino i Cerekwica), Napachanie-Dalekie (z miejscowościami Napachanie i Dalekie), Przybroda (miejscowość Przybroda), Rogierówko-Starzyny (z miejscowościami Rogierówko i Starzyny), Rokietnica (miejscowość Rokietnica), Żydowo-Rostworowo (z miejscowościami Żydowo i Rostworowo).

Powierzchnia gminy Rokietnica wynosi ok. 7930 ha, co stanowi 4,2% powierzchni powiatu poznańskiego. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego w roku 2019 liczba ludności w gminie Rokietnica wynosiła 18 637. W porównaniu do roku 2000 liczba ta zwiększyła się ponad dwukrotnie (w 2010 roku gminę Rokietnica zamieszkiwały 7 729 osoby) – ryc. 2. Ze względu na położenie gminy w aglomeracji poznańskiej i sąsiedztwo Poznania gmina staje się docelowo miejscem zamieszkania dla wielu osób spoza terenu gminy.

Ryc. 2. Zmiany liczby ludności w gminie Rokietnica w latach 2000-2019

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS – BDL

Przez teren gminy przebiega Zachodnia Obwodnica Miasta Poznania w ciągu trasy S11, droga wojewódzka nr 184, kilka dróg powiatowych, w tym droga powiatowa nr 2425P Żydowo-Rokietnica oraz linia kolejowa E-59 relacji Poznań-Szczecin.

Zgodnie z aktualnym Programem Ochrony Środowiska gmina Rokietnica jest prawie w całości zwodociągowana. Ujęcia wód wraz ze stacjami uzdatniania wody znajdują się

w miejscowościach Napachanie, Mrowino, Żydowo i Rostworowo. Wyznaczono dla nich jedynie strefy ochrony bezpośredniej.

Gmina jest dość dobrze wyposażona w infrastrukturę kanalizacyjną. Do sieci podłączona jest m.in. część miejscowości Mrowino i Rostworowo. Ujęte ścieki odprowadzane siecią kanalizacyjną lub przetransportowane przez tabor asenizacyjny trafiają do oczyszczalni ścieków w Bytkowie. Obecnie maksymalna przepustowość z jaką oczyszczalnia może oczyszczać ścieki wynosi 1600 m³/d. P.U.K. Rokietnica w 2010 roku stworzył koncepcję rozbudowy oczyszczalni do przepustowości 2200 m³/d, której realizacja jest zaplanowana po 2015 r. Pozostała część mieszkańców obsługiwana jest przez tabor asenizacyjny (2 843 osób), oraz przez systemy indywidualne – przydomowe oczyszczalnie ścieków (270 osób). Należy zaznaczyć, że często zbiorniki bezodpływowe nie spełniają swej roli, nie są regularnie opróżniane, a ścieki przedostają się do gleb i wód podziemnych. Dlatego niezmiernie ważnym zadaniem gminy jest przeprowadzanie ewidencji zbiorników bezodpływowych oraz kontrola podpisanych umów na opróżnianie szamb.

5.2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego gminy Rokietnica

Rzeźba terenu, budowa geologiczna

Zgodnie z regionalizacją fizyczno-geograficzną Polski Gmina Rokietnica położona jest w mezoregionie Pojezierza Poznańskiego będącego fragmentem makroregionu Pojezierza Wielkopolsko-Kujawskiego. Położona jest w obrębie dwóch z ośmiu mikroregionów Pojezierza Poznańskiego: Wzgórz Owińsko-Kierskich (południowa część gminy) oraz Równiny Szamotulskiej (część północna).

Wzgórz Owińsko-Kierskie są morenami fazy poznańskiej zlodowacenia bałtyckiego, kulminującymi w Górze Moraskiej (153 m n.p.m.) i obniżającymi się w kierunku zachodnim poniżej 100 m n.p.m. Równina Szamotulska rozciąga się na zapleczu moren fazy poznańskiej. Jest to dosyć płaska powierzchnia moreny dennej, której wysokości nie przekraczają 100 m n.p.m.

Najstarsze struktury kenozoiczne tzw. laramijskie piętro strukturalne na obszarze gminy Rokietnica stanowi synklinorium szczecińsko-szamotulskie oraz synklinorium mogileńsko-łódzkie, a także oddzielająca je elewacja szamotulsko-obornicka. Z okresu trzeciorzędowego pochodzi obniżenie zapadliskowe podłoża (rów tektoniczny) tzw. „Rów Poznania”, ciągnący się od Czarnkowa do Gostynia. Oś Rowu Poznania na obszarze gminy Rokietnica wyznacza dolina Samicy Pamiątkowskiej. Około 200 metrów pod powierzchnią terenu zalegają utwory jury (margle, margle piaszczyste, mułowce, wapienie, piaskowce) oraz utwory kredy (wapienie, wapienie margliste i margle). Trzeciorząd reprezentowany jest przez osady oligoceńskie – piaski, mułki, ropy, węgiel brunatny oraz piaski glaukonitowe, osady miocenijskie – utwory piaszczysto-węglowe, utwory mułowo ilaste i ilaste oraz osady pliocenijskie – ropy, mułki i piaski. Ostatnie utwory czwartorzędowe związane są z działalnością akumulacyjną lądolodów oraz erozyjną i akumulacyjną wód lodowcowych i rzecznych w okresach interglacjalnych. Najstarszymi osadami czwartorzędowymi są dwa poziomy glin morenowych występujące w obniżeniach podłoża podczwartorzędowego, rozdzielone lokalnie utworami rzecznyymi i fluwioglacjalnymi. Dolinę kopalną z najstarszego okresu interglacjalnego można śledzić w pasie doliny Samicy Kierskiej (szerokość około 1 km, przy głębokim wcięciu do 9 m w osady trzeciorzędowe). Dolinę Samicy Kierskiej wypełniają najczęściej piaski różnoziarniste z przewagą średnioziarnistych oraz mułki i ropy zastoiskowe. Zasadniczą część pokrywy pliocenijskiej tworzą osady zlodowacenia środkowopolskiego, gliny zwałowe, których sedymentacja zachodziła w tym czasie, stanowią potężny kompleks

z nieciągłościami tylko w obszarach dolin kopalnych. Natomiast, utwory zlodowacenia północnopolskiego tworzą osady fazy leszczyńskiej oraz osady fazy poznańskiej. Do utworów fazy leszczyńskiej zaliczamy: mułki piaszczyste zastoiskowe (o marginalnym występowaniu na terenie gminy), piaski i żwiry wodnolodowcowe dolne oraz gliny zwałowe. Gliny zwałowe fazy leszczyńskiej są to gliny jasnobrązowe i ciemnoszare silnie piaszczyste, miejscami wapniste i pyłowe. Ich występowanie zaznacza się na terenie całej gminy i osiąga miąższość od 3 do 15 metrów. Osady fazy poznańskiej to: piaski, żwiry, gliny zwałowe moreny czołowej, głązy i gliny akumulacji szczelinowej, piaski i mułki kemów, piaski i żwiry wodnolodowcowe na glinach zwałowych, piaski lodowcowe na glinach zwałowych, piaski wodnolodowcowe górne, piaski wodnolodowcowe rynnowe oraz eluvia piaszczysto-pyłowe glin zwałowych i mułków i piaski i gliny deluwialne.

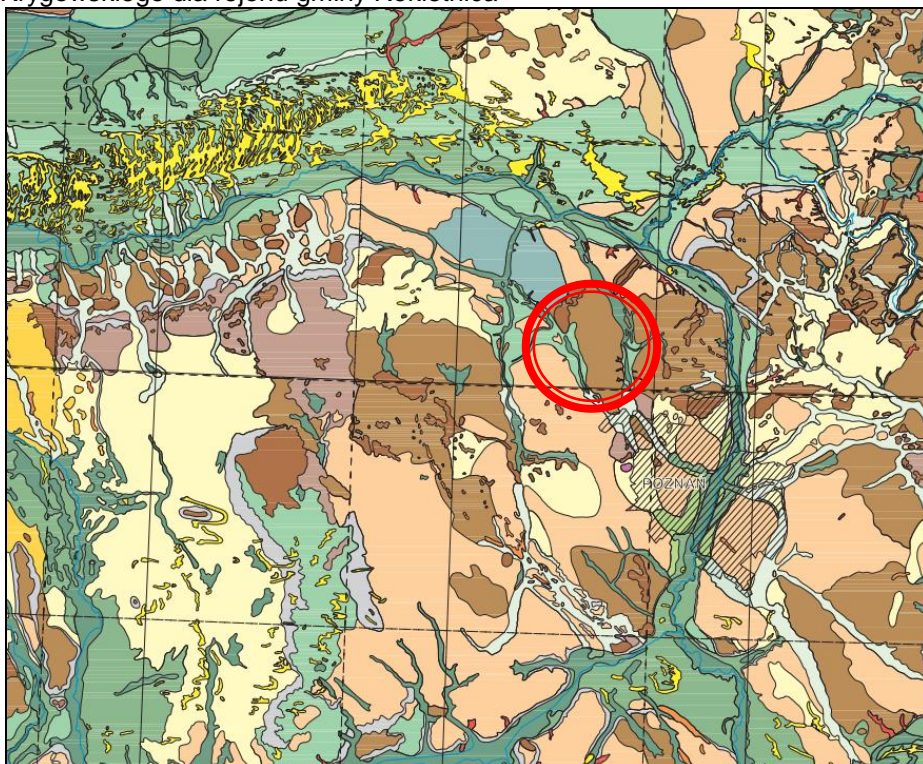
W obrębie gminy Rokietnica występują też utwory holocenijskie, wśród nich znajdują się:

- piaski stożków napływowych na torfach o miąższości do 1 m, utworzone u wylotów niewielkich dolinek, największy z nich przegradza rynną Samicy Pamiątkowskiej na południe od Mrowina,
- namuły zagłębień bezodpływowych i okresowo przepływowych na piaskach i żwirach wodnolodowcowych fazy poznańskiej, najpowszechniej jednak występujące na glinach zwałowych stadiału głównego w zagłębieniach wysoczyznowych,
- namuły piaszczyste den dolinnych, wypełniające powszechnie dna małych dolinek w obrębie gminy, w okolicy jeziora Pamiątkowskiego - ich miąższość wynosi 2-3 metry,
- gytie oraz namuły torfiaste w dolinie Samicy Kierskiej,
- piaski humusowe oraz namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych, powszechnie występujące w większości obniżeniach, ich miąższość jest mała – do 1 metra,
- torfy turzycowe, turzycowo-drzewne, trzcinowe i murszaste, występujące na obszarze pomiędzy Napachaniem a Rogierówkiem oraz torf niski turzycowo-trzcinowy występujący w dolinie Samicy Kierskiej.

Gmina leży w zasięgu złoża wód termalnych „Tarnowo Podgórne GT-1”, obejmującego cały teren objęty planem oraz złoża węgla brunatnego „Szamotuły”. W dolinie Samicy Kierskiej w rejonie Soboty znajduje się obszar eksploatacji torfów.

Obecne ukształtowanie rzeźby Wielkopolski, w tym również gminy Rokietnica nastąpiło podczas ostatnich glacjałów środkowopolskiego i północnopolskiego oraz rozdzielającego je interglacjału emskiego. Na ukształtowanie środkowej i północnej rzeźby glacialnej Wielkopolski największy wpływ miało zlodowacenie bałtyckie, głównie stadiału leszczyńsko-pomorskiego, które przyczyniło się do wytworzenia form glacialnych i fluwioglacialnych: rynien subglacialnych, pradolin, wysoczyzn, wzgórz morenowych i sandrów. Zasięg zlodowacenia fazy poznańskiej w rejonie Poznania pozostawił ciekawe i różnicujące krajobraz formy akumulacyjne. Według typologii krajobrazów w granicach administracyjnych gminy Rokietnica wyróżniamy krajobraz glacialny nizin oraz krajobraz dolin i obniżeni zalewowych.

Ryc. 3. Fragment mapy geomorfologicznej niziny Wielkopolsko-Kujawskiej pod redakcją B. Krygowskiego dla rejonu gminy Rokietnica

Źródło: Krygowski B., 1961, mapa geomorfologiczna niziny Wielkopolsko-Kujawskiej

 pogładowa lokalizacja gminy

Krajobraz gminy Rokietnica tworzy wysoczyzna morenowa płaska o niewielkich różnicach wysokości do 2 metrów oraz wysoczyzna morenowa falista o wysokościach względnych 2-5 metrów, a także przecinające je doliny: Samicy Pamiątkowskiej w części zachodniej oraz Samicy Kierskiej w części wschodniej. Na terenie wspomnianych dolin B. Krygowski wyróżnił następujące formy geomorfologiczne: terasa wysoka niższa, terasa zalewowa dna basenów oraz rynny o dnie płaskim.

Na terenie gminy Rokietnica występują dość zróżnicowane ukształtowanie terenu – najniższe tereny o wysokości ponad 60 metrów nad poziomem morza występują w dolinach rzek: Samicy Kierskiej oraz Samicy Pamiątkowskiej, najwyższe, osiągające wartości ponad 100 metrów nad poziomem morza występują w pobliżu miejscowości Kiekrz oraz przy wschodnich granicach gminy w rejonie Złotnik i Pawłowic.

Gleby

Analizowany obszar przynależy do regionu Szamotulsko-Opalenickiego, który wyraźnie różni się od średniej w całym województwie - wśród gruntów ornych przeważają gleby kompleksu 4 (żytniego bardzo dobrego), stanowiąc 35% powierzchni, z dużym udziałem kompleksu 2, i niewielkim – 1, a więc gleby dobre i bardzo dobre. Kompleks 5 (żytni dobry), stanowi ok. 20% gruntów ornych regionu. Gleby słabe i bardzo słabe (kompleksy 6 i 7) zajmują niewiele, ok. 16%, a kompleksy zbożowo-pastewne (8 i 9), ok. 7% powierzchni. Gleby tego regionu charakteryzują się stosunkowo dużą powierzchnią o korzystnym odczynie i wysokiej zasobności w magnez.

Lesistość gminy wynosi 7,6%. W większości są to lasy Skarbu Państwa będące w zarządzie Lasów Państwowych. Zgodnie z Programem Zwiększania Lesistości

do 2020 nie przewiduje się objęcia zalesieniami nowych terenów w gminie Rokietnica.

Klimat

Według podziału rolniczo-klimatycznego Polski wg Gumińskiego, Rokietnica przynależy do dzielnicy środkowej (VIII) o okresie wegetacyjnym trwającym około 180-200 dni. Region ten charakteryzuje się długim i wczesnym okresem wiosenno-letnim oraz łagodną i krótką zimą. Średnia roczna temperatura wynosi 8°C, natomiast średnia roczna wielkość zachmurzenia - 64%.

Według badań meteorologicznych, średnia roczna suma opadów wynosi około 530 mm, a obszar ten znajduje się w strefie największych deficytów wodnych – średnia roczna różnica między opadem atmosferycznym a parowaniem wynosi 100 mm. Najwyższe opady występują w lipcu, czerwcu i sierpniu, natomiast najmniejsze - w lutym.

Wody podziemne i powierzchniowe

Głównym celem zintegrowanych działań w ramach Ramowej Dyrektywy Wodnej jest ochrona przed dalszym pogarszaniem i zapewnienie poprawy stanu środowiska wodnego. Szczególną rolę w Dyrektywie odgrywa monitoring stanu wód jako narzędzie w określaniu kierunków działań na obszarze dorzecza i gospodarowania zasobami wodnymi. Badania monitoringowe prowadzone są w jednolitych częściach wód powierzchniowych i podziemnych, tj. wydzielonych w systemie hydrograficznym jednostkach, dla których opracowywane będą programy wodno-środowiskowe.

Ramowa Dyrektywa Wodna ze szczególną uwagą traktuje wody podziemne wykorzystywane do spożycia przez ludność. Jednolite części wód podziemnych dostarczające wodę w ilości powyżej 100 m³/dobę podlegają monitoringowi stanu ilościowego i chemicznego. Celem monitoringu jakości wód podziemnych jest dostarczanie informacji o stanie chemicznym tych wód, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju. Aby nie dochodziło do pogarszania się jakości wody i aby został zredukowany zakres niezbędnego uzdatniania wody podziemnej pobieranej do spożycia, Ramowa Dyrektywa Wodna w szczególnych przypadkach wskazuje na celowość ustanawiania stref ochronnych dla JCWPd.

W roku 2016 na terenie Polski wyznaczono 172 jednolite części wód podziemnych obejmujących wody podziemne, które występują w warstwach wodonośnych o porowatości i przepuszczalności, umożliwiającymi pobór wód znaczący w zaopatrywaniu ludności w wodę lub przepływ o natężeniu znaczącym dla kształtowania pożądanego stanu wód powierzchniowych i ekosystemów lądowych. Jednolita Część Wód Podziemnych oznacza określoną ilość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Zgodnie z art. 38a ustawy Prawo wodne celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

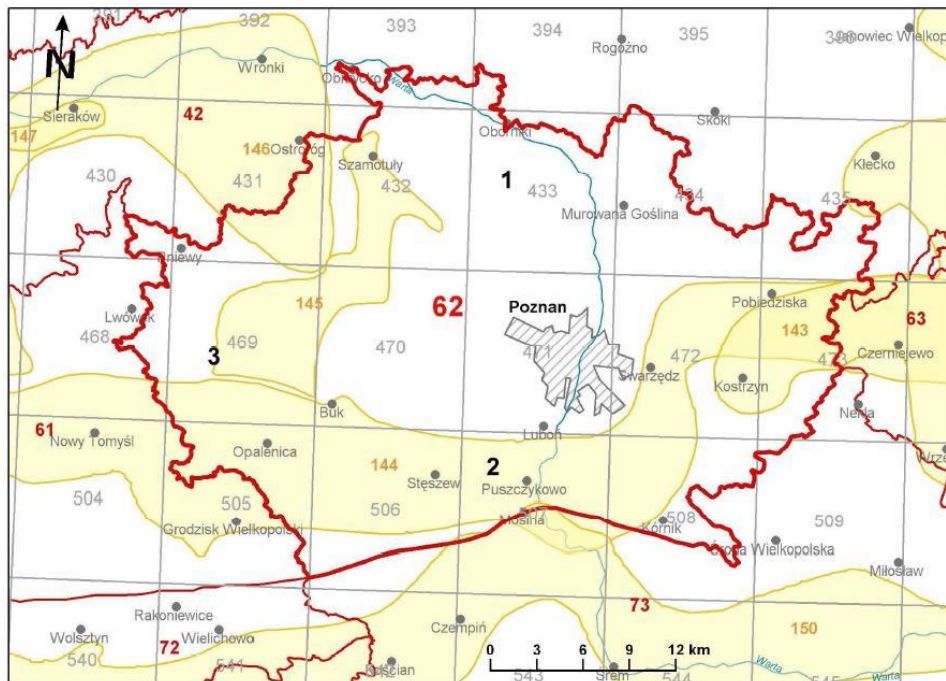
- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Realizując powyższe cele podejmuje się w szczególności działania określone w programie wodno-środowiskowym kraju, polegające na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka.

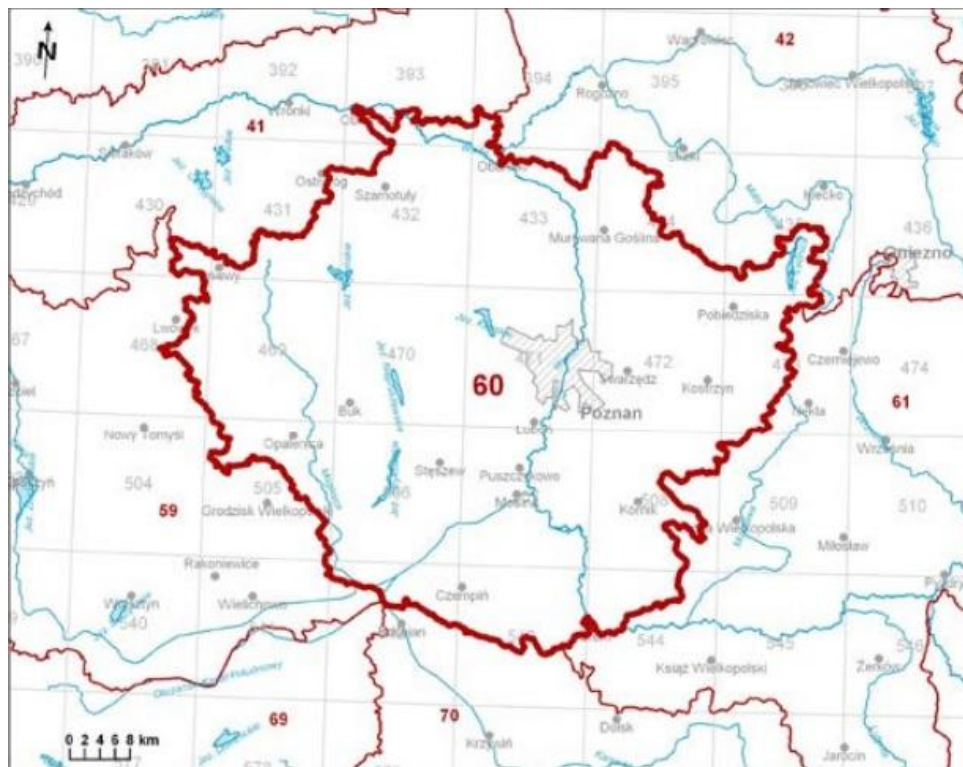
Według nowego podziału analizowany obszar leży w zasięgu JCWPd nr 60. Dla

JCWPd zasadniczym celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego wód.

Ryc. 4. Lokalizacja gminy Rokietnica na tle jednolitych części wód podziemnych nr 62, 2014 r.

2017 r.

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowa Służba Hydrogeologiczna)

Badania jakości wód podziemnych w województwie wielkopolskim w ramach monitoringu operacyjnego zostały przeprowadzone w 2016 roku. Ocena jakości wód została

wykonana w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 roku w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych. Badanie dotyczyło oceny wskaźników takich jak: odczyn, temperatura, przewodność elektrolityczna, tlen rozpuszczony, ogólny węgiel organiczny oraz wskaźników nieorganicznych takich jak: amoniak, antymon, arsen, azotany, azotyny, bor, bar, beryl, chlorki, chrom, cyjanki, cynk, fluorki, fosforany, glin, kadm, kobalt, magnez, molibden, mangan, miedź, nikiel, ołów, potas, rtęć, selen, siarczany, sól, srebro, tytan, wapń, wodorowęglany, fenole, żelazo.

Stan jednolitej części zarówno ilościowy jak i jakościowy jednolitej części wód podziemnych nr 62 określony został jako dobry. Zbiornik ten nie był zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Gmina Rokietnica położona jest w granicach JCWPd nr 60. Na obszarze JCWPd nr 60 w 2019 r. w ramach monitoringu diagnostycznego znajdowało się 30 punktów kontrolnych. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wód o bardzo dobrej jakości (I klasy) oraz o złej jakości (V klasa) nie oznaczono. Najwięcej oznaczono wód III klasy, czyli zadowalającej jakości, a najmniej IV klasy, czyli niezadowalającej jakości. Najbliżej obszaru opracowania planu zlokalizowany był punkt w miejscowości Nieczajna w gminie Oborniki, w którym stwierdzono występowanie wód klasy II, czyli wody dobrej jakości.

Stan ilościowy i jakościowy jednolitej części wód podziemnych nr 60 określony został jako dobry. Zbiornik ten nie jest zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

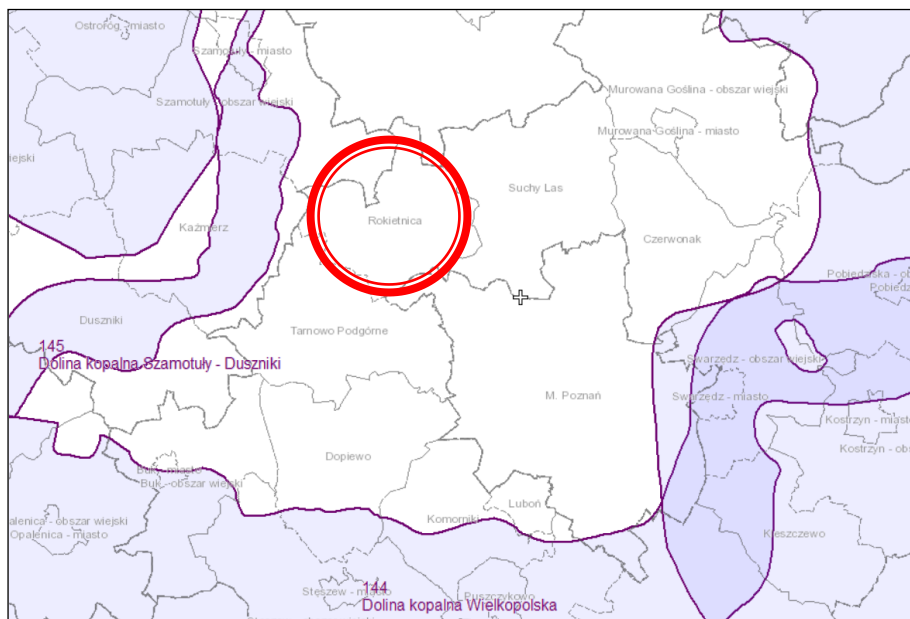
Tabela 1. Zestawienie jednolitych części wód na terenie gminy Rokietnica wraz z odstępstwami od osiągnięcia celów środowiskowych

Nazwa jednolitej części wód [europejski kod JCW]	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środow.	Derogacje	Uzasadnienie derogacji
JEDNOLITE CZĘŚCI WÓD PODZIEMNYCH (JCWPd)				
60 [PLGW600060]	ilościowy: dobry	niezagrożona	-	-
	jakościowy: dobry			

Źródło: Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Gmina Rokietnica położona jest poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Ryc. 5. Lokalizacja gminy Rokietnica na tle GZWPd

Źródło: epsh.pgi.gov.pl

Analizowany obszar znajduje się w regionie wodnym Warty. Łączna długość cieków na terenie gminy Rokietnica wynosi 118,9 km, z czego 99,6 km stanowią rowy szczegółowe, a 19,3 km cieki naturalne:

- Rzeka Samica Kierska – 14,7 km,
- Kanał Chłudowski 1,1 km,
- Kanał Przybrodzki 3,5 km.

Działy wodne wyznaczone dla dopływów Warty należą głównie do III i IV rzędu. Przebieg głównych kierunków przepływu cieków odwadniających obszaru opracowania kształtuje się inaczej w zlewni Samicy Kierskiej (powierzchnia zlewni 224,1 km²), której wody odprowadzane są w kierunku północnym i Samicy „Pamiętkowskiej”, która w rejonie Mrowina przedzielona jest działem wodnym. Od bramy w dziale wodnym Samica „Pamiętkowska” płynie w kierunku północnym do jeziora Pamiętkowskiego (położonego na północny-zachód od gminy) oraz na południe i dalej południowy-wschód do jeziora Kierskiego Dużego w granicach administracyjnych Poznania i dalej wraz z wodami Samicy Kierskiej ponownie przepływając przez obszar gminy Rokietnica jej wody odprowadzane są do rzeki Warty już poza granicami gminy. Samica Kierska uchodzi do Warty w jej 194,6 km poza granicami administracyjnymi gminy Rokietnica.

Cieki te charakteryzują się śnieżno-deszczowym reżimem zasilania, z jednym maksimum i jednym minimum w ciągu roku. Kulminacje stanów i przepływów występują najczęściej w okresie od lutego do kwietnia.

Po osiągnięciu maksimum wiosennego, stany i przepływy zmniejszają się wyraźnie. Letnie niżówki, trwające najczęściej od czerwca do końca roku hydrologicznego swoje minimum osiągają najczęściej we wrześniu i październiku. Wpływ opadów letnich zaznacza się w lipcu większymi wartościami przepływów. Cieki te charakteryzują niskie wartości odpływu wskutek niedoboru opadów, małej zdolności retencyjnej obszaru

Gmina Rokietnica znajduje się w obszarze dorzecza Odry. Zgodnie z zapisami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry została przeprowadzona analiza, której celem była identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych na wody ocena wpływu działalności człowieka na środowisko wodne. Wykorzystano do tego celu m.in. dane

gromadzone w jednostkach administracyjnych w zakresie użytkowania wód, w tym pobory wody, zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych, wielkość nawożenia, hodowlę zwierząt. Ponadto zostały wzięte pod uwagę dane z monitoringu wód w zakresie poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Wśród zaobserwowanych rodzajów presji na obszarze dorzecza Odry można wskazać:

- punktowe źródła zanieczyszczeń:
 - zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych,
 - działalność górniczą,
 - składowiska odpadów,
 - przypadkowe skażenia środowiska gruntowo-wodnego (zidentyfikowane zagrożenia nadzwyczajne – wg raportów o stanie środowiska WIOŚ),
- zanieczyszczenia obszarowe:
 - działalność rolnicza, zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych,
 - zrzuty ścieków komunalnych z terenów nieobjętych kanalizacją,
- oddziaływania wywierane na ilościowy stan wód – pobory wód powierzchniowych i podziemnych.

Uzyskane informacje dotyczące identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych, oceny stanu wód wraz z prognozą rozwoju pomocne były przy ocenie ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Rokietnica leży w zasięgu trzech Jednolitych Części Wód. Jednolite części wód (JCW) zostały wyznaczone, zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną, która definiuje je jako oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych. W tabeli 2 zostało przedstawione zestawienie jednolitych części wód na terenie gminy Rokietnica wraz z odstępstwami od osiągnięcia celów środowiskowych.

Tabela 2. Zestawienie jednolitych części wód na terenie gminy Rokietnica wraz z odstępstwami od osiągnięcia celów środowiskowych

Nazwa jednolitej część wód [europejski kod JCW]	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środow.	Derogacje	Uzasadnienie derogacji
JEDNOLITE CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH (JCWP)				
Samica Kierska [PLRW6000231871299] naturalna część wód	zły	zagrożona	4(4) - 1 4(4) - 2	Ponad 80% powierzchni zlewni zajmują tereny rolne, wskaźnik gęstości zaludnienia = 202,07m/km ² , długotrwały proces inwestycyjny budowy przydomowych oczyszczalni ścieków
Sama od dopływu z Brodziszewa do Kan. Przybrodzkiego [PLRW600016187289] silnie zmieniona część wód	zły	zagrożona	4(4) - 1 4(4) - 2	Ponad 85% powierzchni zlewni zajmują tereny rolne, wskaźnik gęstości zaludnienia = 128,14m/km ² nie daje ekonomicznego uzasadnienia budowa kanalizacji, długotrwały proces inwestycyjny budowy przydomowych oczyszczalni ścieków, zaburzony reżim hydrologiczny (zbiornik) oraz silne zmiany morfologiczne
Przeźmierka [PLRW600001871232] silnie zmieniona część wód	zły	zagrożona	4(4) - 1 4(4) - 2	Ponad 85% powierzchni zlewni zajmują tereny rolne, wskaźnik gęstości zaludnienia wynoszący 269,51m/km ² , znaczne zmiany morfologiczne

derogacje 4(4)-1 derogacje czasowe – brak możliwości technicznych
4(4) – 2 derogacje czasowe – dysproporcjonalne koszty

Źródło: Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska zamieszczone są wyniki badań, klasyfikacja wskaźników i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych w województwie wielkopolskim. Ocenę stanu jednolitych części wód powierzchniowych płynących za rok 2018 wykonano na podstawie *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych* oraz wytycznych GIOŚ.

W roku 2019, wykonano ocenę stanu JCWP za rok 2018 uwzględniając zasadę dziedziczenia ocen z lat 2011–2017. Dziedziczenie oceny jest przeniesieniem wyników oceny JCWP (elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych i chemicznych) na kolejny rok, w przypadku gdy JCWP nie była objęta monitoringiem.

W ocenie stanu jednolitych części wód za rok 2018, zostały przedstawione wyniki badań, które zostały przeprowadzone m.in. w punktach kontrolnych na rzece Samica Kierska w miejscowości Niemieczkowo, na rzece Sama w punkcie pomiarowym w miejscowości Szamotuły, a także na rzece Przeźmierka. Wyniki badań zostały przedstawione w tabeli 3.

Tabela 3. Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości wód powierzchniowych dla JCW w gminie Rokietnica

Nazwa jednolitej część wód	Samica Kierska - Niemieczko	Sama od dopływu z Brodziszewa do Kanalu Przybrodzkiego - Szamotuły	Przeźmierka - Wielkie
Klasa elementów biologicznych	III	IV	II
Klasa elementów hydro-morfologicznych	II	II	II
Klasa elementów fizykochemicznych	poniżej stanu dobrego	poniżej stanu dobrego	I
Stan/potencjał ekologiczny	umiarkowany	słaby	dobry
Stan chemiczny	poniżej dobrego	poniżej dobrego	-
Ogólny stan wód	zły	zły	-

Źródło: Klasyfikacja i ocena stanu wód JCWP w 2018 r.

Północna część gminy leży w sąsiedztwie Jeziora Pamiątkowskiego (JCW PLLW10259; wody naturalne), którego wody zagrożone są niespełnieniem celów środowiskowych. Przeprowadzona w 2015 roku klasyfikacja jakości wód jezior w województwie wielkopolskim wskazała następującą klasyfikację poszczególnych elementów w jednolitej części wód: elementy biologiczne – V (stan zły), fizykochemiczne (stan poniżej dobrego), hydromorfologicznych – I klasa, chemicznych - stan dobry.

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

Teren objęty planem miejscowym położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Powietrze i hałas

Odnosnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do uchwały *Prawo ochrony środowiska* obszar gminy Rokietnica przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza miastami Poznań i Kalisz. Pełna ocena stanu czystości powietrza obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM 10, pył PM 2,5, ozon i tlenek węgla.

Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe;
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W rocznej ocenie za rok 2019 rok w województwie wielkopolskim, w klasyfikacji podstawowej wykonanej pod kątem ochrony zdrowia stwierdzono przekroczenia norm (klasa C) w zakresie pyłu PM10 i benzo(a)piranu dla strefy aglomeracja poznańska i strefy wielkopolskiej. W klasyfikacji dodatkowej dla pyłu PM2,5 klasę C1 przypisano strefie wielkopolskiej, natomiast strefy aglomeracja poznańska i miasto Kalisz sklasyfikowano w klasie A1. Dla ozonu w klasyfikacji dodatkowej wszystkie strefy, w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego, uzyskały klasę D2.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Oprócz oceny pod kątem ochrony zdrowia badano również jakość powietrza z uwzględnieniem kryteriów dla ochrony roślin. Badania wykonano wyłącznie dla strefy wielkopolskiej, określając stężenie zanieczyszczeń: ozonem, dwutlenkiem siarki i tlenkami azotu. W przypadku zanieczyszczeń dwutlenkiem siarki i tlenków azotu zakwalifikowano ją do klasy A, a w przypadku ozonu strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy C. W klasyfikacji dodatkowej dla ozonu z powodu przekroczenia poziomu celu długoterminowego, strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2.

Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Rokietnica może być lepszy od przydzielonych klas.

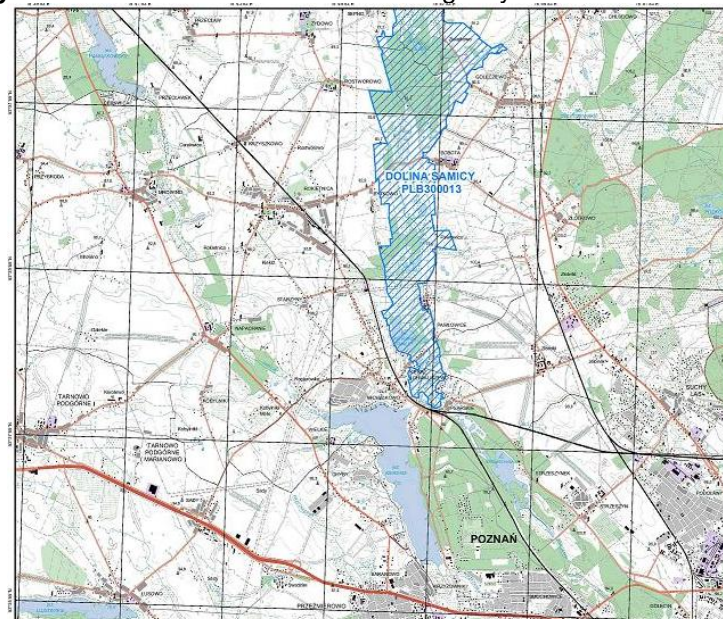
Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów szczególnych

Na terenie gminy Rokietnica znajdują się obszary objęte następującymi formami ochrony:

Obszar Natura 2000 PLB300013 Dolina Samicy

Obszar, położony na północny wschód od Poznania, obejmuje górny i środkowy bieg niewielkiej rzeki Samicy, będącej lewym dopływem Warty. Dolina Samicy ma w obrębie omawianego obszaru charakter rynny wciętej na kilkanaście do kilkudziesięciu metrów w falistą morenę denną. Szerokość doliny nie przekracza 1 km.

Ryc. 6. Obszar Natura 2000 na terenie gminy Rokietnica

Źródło: <http://natura2000.gdos.gov.pl/>

Rzeka na omawianym odcinku jest skanalizowana i płynie przez wąski pas użytkowanych gospodarczo łąk zajmujących dno doliny. W otoczeniu doliny przeważają tereny bezleśne, zajęte w większości przez pola uprawne. W południowej części obszaru leży niewielkie naturalne Jezioro Kierskie Małe, w jego północnej części zaś, w okolicach Chrustowa, znajduje się kompleks stawów rybnych oraz sztuczne zbiorniki powstałe w wyniku eksploatacji wapna ławkowego i torfu. Część omawianego obszaru znajduje się w granicach Pawłowicko-Sobockiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Zachowaniu i utrzymaniu siedlisk cennych gatunków ptaków w dolinie Samicy sprzyja tradycyjna ekstensywna gospodarka łąkarska oraz ekstensywna hodowla ryb w stawach. Do najważniejszych zagrożeń lokalnej awifauny i jej siedlisk należą: budowa przecinającej obszar drogowej obwodnicy Poznania, zaprzestanie użytkowania części użytków zielonych oraz intensyfikacja gospodarki hodowlanej na stawach połączona z ich czyszczeniem oraz usuwaniem szuwarów i zakrzewień. Dolina Samicy jest lokalną ostoją ptaków wodno-błotnych. Spełnia rolę lokalnego korytarza ekologicznego. Występuje tutaj znaczna liczebność lokalnej populacji lęgowej bączka. Jest to również jedno z bardzo nielicznych w kraju miejsc nieregularnego gniazdowania szczydlaka.

Pawłowicko-Sobocki Obszar Chronionego Krajobrazu

Znajduje się we wschodniej części Gminy, utworzony został na mocy uchwały

nr XXIII/232/2000 Rady Gminy Rokietnica z dnia 19 maja 2000 roku. Obejmuje powierzchnię ok. 1150 ha. Dominującym typem chronionego krajobrazu są pola uprawne, występują tu również trzcinowiska wzdłuż Samicy Kierskiej, oczka wodne, Jezioro Kierskie Małe oraz niewielkie obszary leśne. Przeważają bory mieszane, grądy i olsy.

Pomniki Przyrody

W granicach gminy Rokietnica występują 2 pomniki przyrody: pojedynczy dąb szypułkowy w okolicach Soboty oraz grupa dębów szypułkowych znajdująca się w zabytkowym parku w Przybrodzie. Ponadto na uwagę zasługują też: dąb w parku krajobrazowym w Cerekwicy, topole, dęby i lipy w parku krajobrazowym w Mrowinie oraz aleja dębowa i drzewiaste okazy głogów przy torach kolejowych z Przybrodzia.

5.3. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

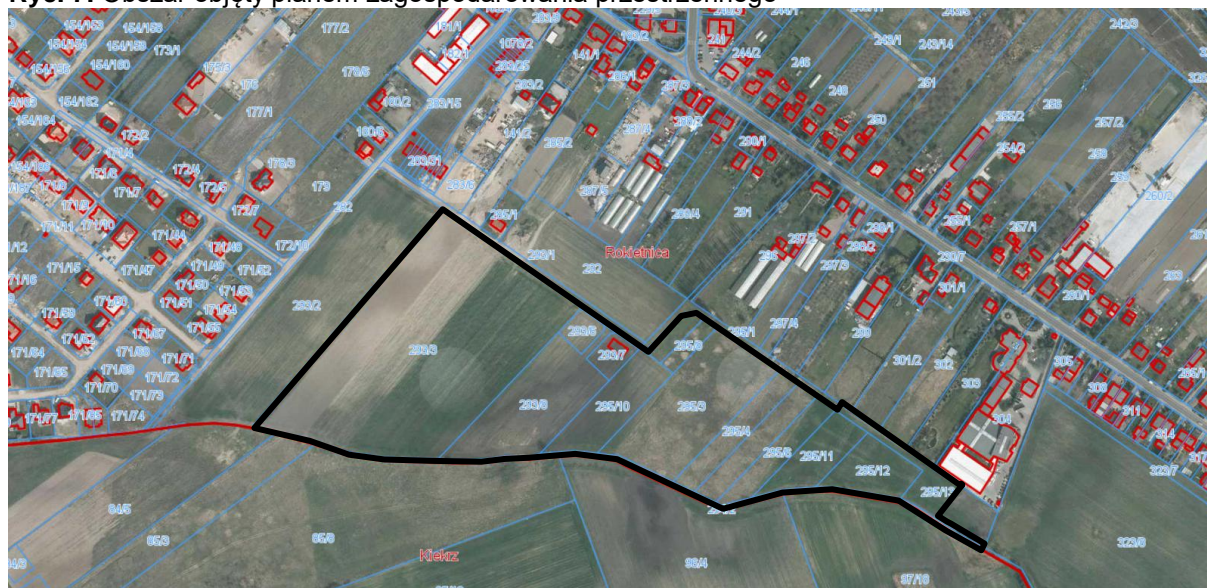
Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w miejscowości Rokietnica. Projekt planu obejmuje teren o powierzchni około 8,0 ha.

Teren objęty projektem jest w przeważającej części niezagospodarowany i użytkowany rolniczo. Na obszarze opracowania zlokalizowany jest budynek mieszkalny jednorodzinny w zabudowie bliźniaczej. Wzdłuż południowej granicy przebiega rów melioracyjny.

W sąsiedztwie opracowania planu występują tereny zabudowy mieszkaniowej mieszkaniowo-usługowej i usługowej, a od południowej strony tereny rolne, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zostały przeznaczone na tereny produkcyjno-usługowe. Z wyznaczonym w projekcie planu terenem zabudowy usługowej od północy sąsiaduje zabudowa usługowa (Zakład poligraficzny Natalii – drukarnia etykiet). Na części działki 295/13 zlokalizowany jest parking samochodowy, który został wyłączony z granic opracowania planu z uwagi na jego funkcjonalne powiązanie z prowadzoną poza obszarem planu działalnością.

Na obszarze opracowania planu obecnie nie obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ryc. 7. Obszar objęty planem zagospodarowania przestrzennego

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.geoportal.gov.pl

 obszar objęty miejscowym planem

Ryc. 8. Widok z ul. Zielonej na zabudowę mieszkaniową szeregową zlokalizowaną poza obszarem opracowania planu przy ulicy Polnej

Źródło: opracowanie własne

Ryc. 9. Widok z ulicy Zielonej na obszar objęty opracowaniem

Źródło: opracowanie własne

Ryc. 10. Widok z ulicy Polnej na obszar objęty opracowaniem

Źródło: opracowanie własne

Ryc. 11. Widok z ulicy Polnej na obszar objęty opracowaniem w granicach, którego znajduje się budynek mieszkalny jednorodzinny w zabudowie bliźniaczej

Źródło: opracowanie własne

Obszar objęty planem posiada dostęp do drogi publicznej – ulicy Polnej, która przebiega poza granicami opracowania planu, wzdłuż jego północnej granicy. Na terenie opracowania brak jest innych dróg. W odległości ok. 170 m, w kierunku północnym przebiega droga powiatowa 2424P – ul. Gołęcińska.

Ponadto w sąsiedztwie pracowania planu, w odległości ok. 350 m na wschód od opracowania planu zlokalizowana jest droga ekspresowa S11. W sąsiedztwie planu brak jest dróg wojewódzkich.

Ze względu na znaczną odległość teren położony jest poza zasięgiem negatywnego oddziaływania dróg o wysokim natężeniu ruchu.

Teren objęty opracowaniem nie jest wyposażony w infrastrukturę techniczną, Przez

teren opracowanie nie przebiegają również linie elektroenergetyczne.

Działki znajdujące się w analizowanym obszarze stanowią teren płaski, nie stanowiący terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami. Na części obszaru występują gleby o wysokiej przydatności rolniczej (klasy III).

Stan środowiska przyrodniczego na obszarze opracowania jest zróżnicowany.

Według mapy hydrograficznej podłoże na obszarze objętym projektem planu w całości stanowią grunty o przepuszczalności słabej (3 klasa). Fragment mapy hydrograficznej na obszarze opracowania został przedstawiony na ryc. 12.

Ryc. 12. Fragment mapy hydrograficznej na obszarze objętym opracowaniem

Źródło: geoportal.gov.pl

 obszar objęty miejscowym planem

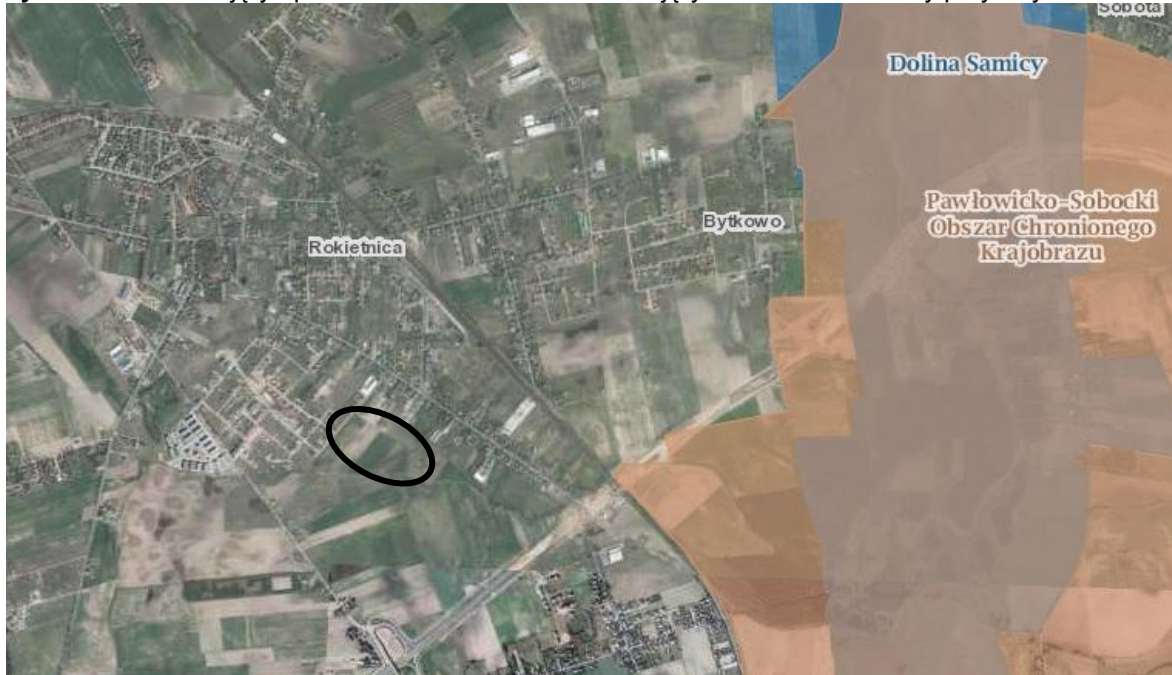
 3 klasa – przepuszczalność słaba

Na obszarze opracowania nie występują zbiorniki wodne. Wzdłuż południowej granicy opracowania przebiega rów melioracji szczegółowej o symbolu „R-SK-25”. Brak jest natomiast ujęć wód podziemnych. Cały obszar jest zdrenowany.

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Nie występują na nim również obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Obszar położony jest poza granicami terenów objętych formami ochrony przyrody na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Najbliżej położonym obszarem jest Pawłowicko Sobocki Obszar Chronionego Krajobrazu, położony jest w odległości około 0,55 km (w linii prostej).

Ryc. 13. Obszar objęty opracowaniem na tle terenów objętych formami ochrony przyrody

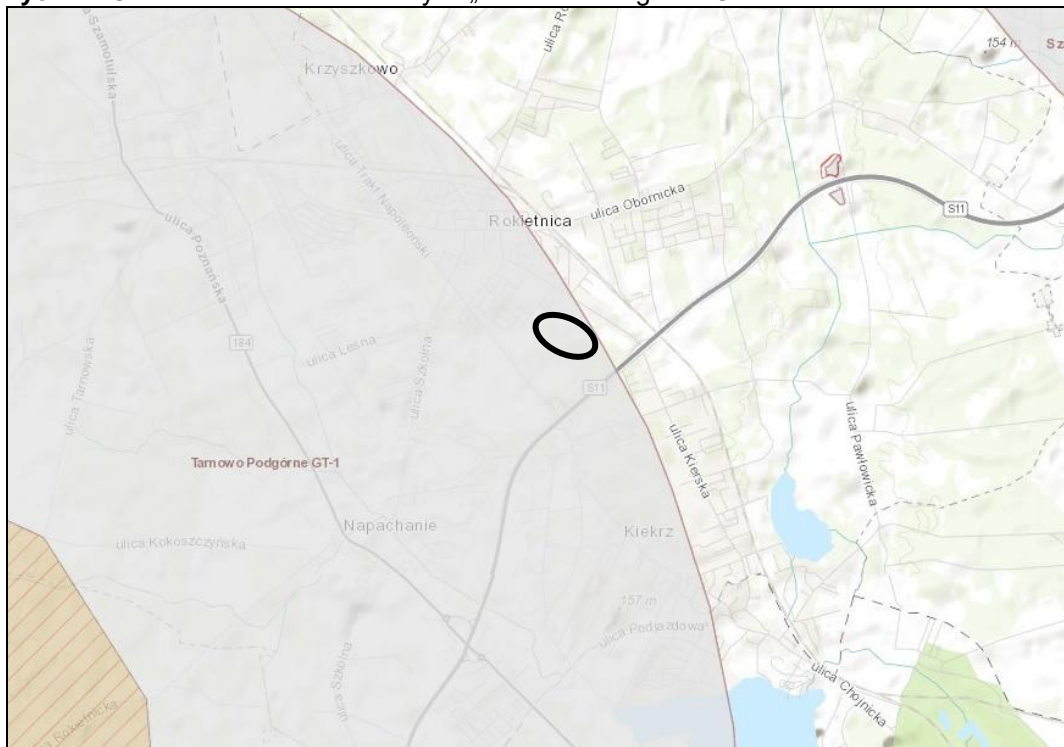

Źródło: geoserwis.gdos.gov.pl

 poglądowa lokalizacja obszaru objętego miejscowym planem

Obszar opracowania położony jest w całości w granicach złoża wód termalnych „Tarnowo Podgórne GT-1”. Zagospodarowanie terenu powinno uwzględniać zapisy ustawy Prawo geologiczne i górnicze.

Ryc. 14. Granica złoża wód termalnych „Tarnowo Podgórne GT-1”

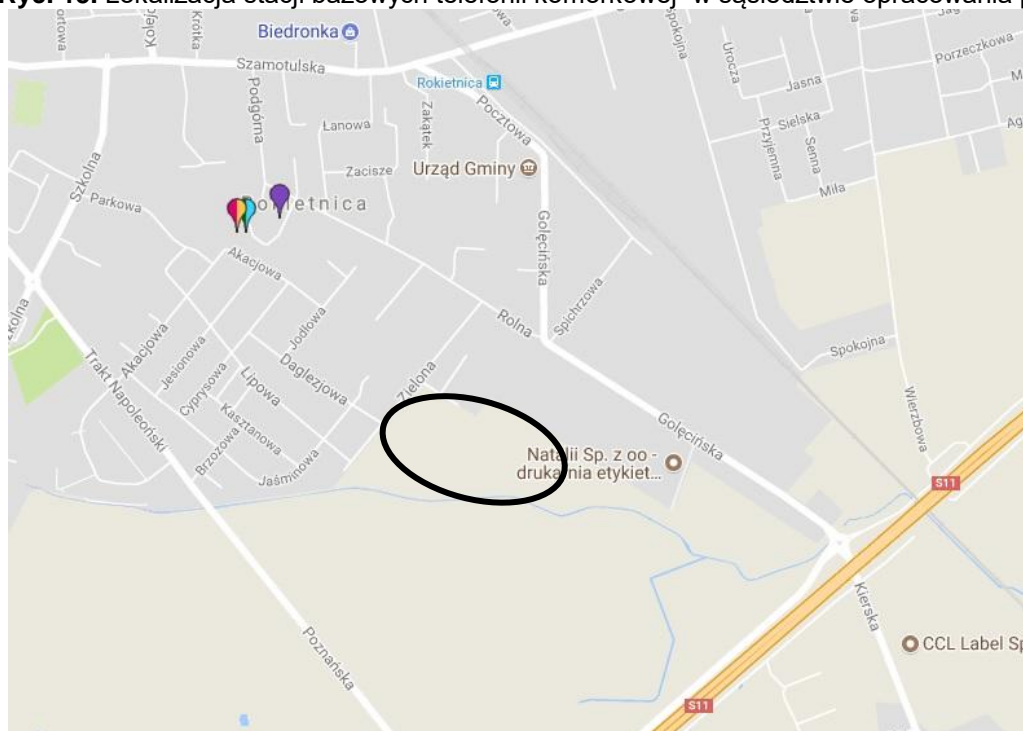
Źródło: m.bazagis.pgi.gov.pl

 poglądowa lokalizacja obszaru objętego miejscowym planem

W ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przeprowadzana jest także ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, wykonywana w cyklu trzyletnim. Na analizowanym obszarze nie był zlokalizowany żaden punkt pomiarowy, dlatego brak jest danych odnośnie wpływu pól elektromagnetycznych. Należy jednak podkreślić, że podobnie jak w latach ubiegłych podczas badań przeprowadzonych w 2019 roku w żadnym z punktów pomiarowych na terenie województwa wielkopolskiego nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7 V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz). Najwyższy zmierzony poziom składowej elektrycznej pola wyniósł 1,63 V/m (w Poznaniu). Drugi najwyższy zmierzony poziom składowej elektrycznej pola zanotowano w Pile – 1,50 V/m. Są to jednocześnie jedyne punkty, w których stwierdzono wartość wyższą od 1 V/m.

Na obszarze objętym projektem planu brak jest stacji bazowych telefonii komórkowych, które mogłyby być źródłem pól elektromagnetycznych. Najbliższe stacje bazowe, znajdują się w odległości ok. 500 m (w linii prostej). W związku ze znaczną odległością nie stanowią one źródła oddziaływania pól elektromagnetycznych na obszarze opracowania.

Ryc. 15. Lokalizacja stacji bazowych telefonii komórkowej w sąsiedztwie opracowania planu

Źródło: <http://mapa.btsearch.pl/>

 poglądowa lokalizacja obszaru objętego miejscowym planem

Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w miejscowości Rokietnica w granicach opracowania planu może być lepszy od przydzielonych dla strefy wielkopolskiej klas – przekroczeń w zakresie BaP, PM10, PM2,5 i wartości normatywnej ozonu ($6000\mu\text{g}/\text{m}^3\text{h}$) wyznaczonej jako poziom celu długoterminowego. Źródła emisji zanieczyszczeń do atmosfery na obszarze opracowania projektu planu mogą być związane z ruchem samochodowym na drogach lokalnych (spaliny samochodowe oraz pyły z dróg nieutwardzonych) oraz ogrzewaniem budynków zlokalizowanych w sąsiedztwie. W sąsiedztwie nie znajdują się zakłady będące źródłami większych emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego mają za zadanie kształtowanie zagospodarowania zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i polityką przestrzenną gminy zawartą w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Chronią one również poszczególne elementy środowiska przed szkodliwą działalnością człowieka a także wartości kulturowe na danym terenie.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu analizowany obszar może pozostać w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym. Na obszarze nie obowiązuje plan miejscowy, a więc istnieje potencjalna możliwość wprowadzania na te tereny nowej zabudowy m.in. mieszkaniowej i usługowej na podstawie warunków zabudowy. Wobec faktu, iż decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie nie musi natomiast uwzględniać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w przypadku braku realizacji planu istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu w szczególności w zakresie braku obsługi komunikacyjnej oraz przemieszania funkcji, co generować może konflikty środowiskowe i przestrzenne.

Prognozuje się, że na terenie objętym projektem planu mogłaby powstać zabudowa mieszkaniowa o zwiększonej intensywności w stosunku do zapisów zawartych w projekcie planu lub zabudowa usługowa. Powstająca zabudowa mogłaby powodować większe zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego poprzez brak nakazu wykorzystywania do celów grzewczych i technologicznych paliw niskoemisyjnych. Ponadto ze względu na brak ustalenia dopuszczalnych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko mogłyby powstać niekorzystne oddziaływania na środowisko poprzez powstanie takich przedsięwzięć. Zwiększona intensywność zabudowy, a także możliwość realizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko czy stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw wysokoemisyjnych, powodowałyby negatywne oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska oraz na lokalne ekosystemy, które uległyby zniszczeniu.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Na terenie objętym planem miejscowym zagospodarowania przestrzennego nie występują żadne formy ochrony przyrody powołane w oparciu o ustawę o ochronie przyrody. Najbliżej położonym obszarem jest Pawłowicko Sobocki Obszar Chronionego Krajobrazu, położony jest w odległości około 0,55 km (w linii prostej).

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie głównych problemów istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu. Najistotniejsze z punktu widzenia projektowanego planu są:

- uwzględnienie wymogów ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami;
- niezadowalający stan powietrza atmosferycznego w strefie wielkopolskiej – ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowania przekraczające dopuszczalny poziom dla pyłu PM₁₀, na obszarze województwa wielkopolskiego,
- zapobieganie konfliktom przestrzennym.

W rezultacie zmian wynikających z uchwalenia planu na przedmiotowym terenie głównym problemem ochrony środowiska może być brak kanalizacji sanitarnej oraz

kanalizacji deszczowej. Istotna z punktu widzenia projektowanego planu jest ochrona wód gruntowych przed zanieczyszczeniem. Ochrona musi być realizowane poprzez maksymalne ograniczenie zanieczyszczeń do gruntu. Z uwagi na możliwość odprowadzania ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej w przypadku braku należytej kontroli związanej z wywozem ścieków i złym stanem technicznym zbiorników bezodpływowych, może dojść do zanieczyszczenia środowiska glebowego oraz wód gruntowych. Jednocześnie należy pamiętać, że właściwe technologie i częsta kontrola zapewniają brak zanieczyszczeń i niepogarszanie się stanu wód podziemnych i gleb.

Na obszarze objętym projektem planu nie zidentyfikowano innych znaczących problemów środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu poza ewentualnymi zanieczyszczeniami rolniczymi.

Z uwagi na charakter i planowane przeznaczenie w projekcie planu oraz brak występowania w granicach opracowania projektu planu obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody*, nie zaobserwowano istotnych problemów ochrony środowiska dotyczących tych obszarów.

8. WPŁYW NA CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

W wyniku analizy zapisów w odniesieniu do środowiska przyrodniczo-kulturowego stwierdzono, iż projekt miejscowego planu odpowiada celom ochrony środowiska na wszystkich szczeblach (międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym). Wśród głównych celów odnoszących się do problematyki ochrony środowiska, ustanowionych przez Unię Europejską można wyróżnić m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczeń na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Zgodnie z ustawą *Prawo ochrony środowiska*, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska.

W projekcie planu zawarte zostały cele przedstawione w poniższych dokumentach:

a) Strategia Europa 2020 na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Obejmuje trzy wzajemnie ze sobą powiązane priorytety:

- rozwój inteligentny, rozwój gospodarki opartej na wiedzy i innowacji,
- rozwój zrównoważony: wspieranie gospodarki efektywniej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej,
- rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu: wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, zapewniającej spójność społeczną i terytorialną.

W projekcie planu zostały zawarte ustalenia, które zgodne są z wyznaczonymi priorytetami m.in. w zakresie ochrony środowiska.

b) Siódmy Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego do roku 2020 „Dobrze żyć w granicach naszej planety” wprowadzony decyzją nr 1386/2013/EU i Rady z 20 listopada 2013 r, którego głównymi priorytetami są:

przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;

W zapisach projektu uchwały dopuszczono stosowanie energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii do celów grzewczych i technologicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi. Wprowadzono również zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego.

– Ochrona przyrody i różnorodności biologicznej

W projekcie planu dla terenów zabudowy określono minimalne wartości powierzchni terenu biologicznie czynnego;

– Zrównoważone wykorzystanie i gospodarka zasobami naturalnymi i odpadami

Na przedmiotowym obszarze brak jest zasobów naturalnych w postaci surowców mineralnych. W zakresie zagospodarowania odpadów wprowadzono nakaz gromadzenie i zagospodarowania odpadów w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

c) Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 tzw. SPA2020

Łagodzenie skutków zmian klimatu i ich czynników antropogenicznych, w tym m.in. łagodzenia skutków miejskiej wyspy ciepła w okresie wysokich temperatur powietrza, zanieczyszczenia, wodnej i wietrznej erozji gruntu, łagodzenie skutków intensyfikacji opadów poprzez:

- zapewnienie efektywnej wentylacji miast poprzez wprowadzanie korytarzy i zielonych pierścieni wokół miast z kontynuacją w strefie pozamiejskiej, w szczególności terenów leśnych,

- zapobieganie podtopieniom i powodziom poprzez zwiększenie wyposażenia w sprawny system odwodnienia i ochronę przed zabudową obszarów pochłaniających nadmiar wody, opóźniających odpływ/spowalniających przepływ i retencjonujących ją, jak: poldery, suche zbiorniki wodne, tereny zielone i grunty o dużej pojemności wodnej (głównie torfy, mursze),

- zmniejszenie negatywnego oddziaływania niedoborów wody (suszy) poprzez zmniejszanie zużycia wody, m.in. wodochłonności produkcji, wprowadzanie mechanizmów finansowych sprzyjających oszczędności wody a także uszczelnienie systemów wodociągowych w celu ograniczenia strat w sieci.

W projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące powierzchni biologicznie czynnej, intensywności zabudowy, zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym i regionalnym:

„Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” określała kierunki działań w latach 2009-2012 oraz cele średniookresowe do 2016 r. Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska polityka ochrony środowiska jest prowadzona na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

a) Strategia Rozwoju Gminy Rokietnica na lata 2014-2020, w której wyodrębniono 4 główne cele: wzrost atrakcyjności inwestycyjnej Gminy, podwyższenie poziomu jakości środowiska naturalnego i ładu przestrzennego, poprawa stanu infrastruktury technicznej i poprawa układu komunikacyjnego oraz wspieranie rozwoju kapitału ludzkiego i społecznego.

Zapisy planu uwzględniają powyższe cele poprzez wprowadzenie proponowanych rozwiązań

przestrzennych oraz odpowiednich zapisów projektu uchwały.

b) Regionalny Program Operacyjny Województwa Wielkopolskiego, który w kwestiach przyrodniczych za cel stawia: poprawę stanu środowiska, zachowanie bioróżnorodności oraz zapobieganie degradacji środowiska naturalnego, wspieranie kompleksowych projektów z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego (ekosystemów) na obszarach chronionych oraz zachowanie bioróżnorodności, gdzie wspierane będą działania mające na celu zachowanie zagrożonych wyginięciem gatunków oraz różnorodności genetycznej roślin, zwierząt i grzybów oraz przywracania drożności korytarzy ekologicznych, aby umożliwić prawidłowe funkcjonowanie sieci Natura 2000, a także kształtowanie postaw społecznych sprzyjających ochronie środowiska.

Założenia te mają odniesienie w zapisach planu mających za cel ochronę walorów środowiska.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO I JEGO ELEMENTY

9.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Ustawa o ochronie przyrody określa, iż w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Analizowane obszary to tereny przekształcone – użytkowane rolniczo. Bezpośrednimi czynnikami powodującymi zubożenie fauny i flory mogą być roboty ziemne i usuwanie roślinności podczas realizacji obiektów budowlanych, sieci infrastruktury technicznej czy utwardzenia gruntów pod tereny komunikacji. Jednakże ze względu na rolnicze użytkowanie terenu stan roślinności, walor przyrodniczy roślinności jest bardzo niski. Zaleca się, aby przy zagospodarowaniu zielenią terenów powierzchni biologicznie czynnej wprowadzać gatunki rodzime, zgodne z siedliskiem.

W projekcie planu w celu zmniejszenia negatywnych oddziaływań wprowadzono nakaz zachowania odpowiednich wskaźników terenu biologicznie czynnego. Przy właściwym zagospodarowaniu, wprowadzeniu zieleni towarzyszącej zabudowie w ramach terenu biologicznie czynnego, można przyjąć, że różnorodność biologiczna terenu nie zmniejszy się a może również wzrosnąć. Wobec powyższego biorąc pod uwagę wszystkie uwarunkowania nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na bioróżnorodność oraz zubożenia istniejącej fauny i flory.

Z uwagi na istniejący rów zlokalizowany w południowej części obszaru opracowania, mimo, iż wizja lokalna nie wykazała występowania gatunków fauny i flory podlegających ochronie całkowitej lub częściowej gatunków cennych przyrodniczo, (w tym gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową), nie można wykluczyć ich występowania. Ich prawdopodobieństwo wystąpienia jest niewielkie z uwagi na lokalizację obszaru objętego planem oraz jego charakter. Niemniej jednak respektując zakazy zdefiniowane w *Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o Ochronie Przyrody* nie prognozuje się negatywnego wpływu na chronione gatunki roślin i zwierząt *m.in.* zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry,

z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.

9.2. Wpływ na ludzi

Przewidywane przeznaczenie w projekcie planu to głównie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. Projekt planu nie wprowadza funkcji przemysłowej ani usługowej, które mogłyby wiązać się z uciążliwościami dla osób mieszkających w sąsiedztwie. Charakter nowych inwestycji, przy zachowanych wskazaniach i obwarowaniach zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Na południe od analizowanego terenu zapisy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dopuszczają realizację zabudowy przemysłowej i usługowej. W projekcie planu wyznaczony został pas terenu zieleni, oraz tereny komunikacyjne zapewniając tym samym barierę ochronną dla realizowanej funkcji mieszkaniowej.

W projekcie planu wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (z wyłączeniem inwestycji celu publicznego), dlatego nie wystąpią negatywne oddziaływania na mieszkańców danego terenu a także okolic związane z funkcjonowaniem projektowanej zabudowy. Dodatkowo w projekcie planu ustala się podłączenie do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej uwzględniając ustalenia przepisów odrębnych. Ponadto w celu uniknięcia negatywnego oddziaływania związanych z funkcjonowaniem projektowanej zabudowy określonej w planie, w zakresie zaopatrzenia w ciepło nakazano stosowanie do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na obszarze objętym projektem planu umożliwiona została lokalizacja inwestycji celu publicznego, w tym stacji bazowych telefonii komórkowych. W chwili obecnej na terenie objętym projektem planu oraz w sąsiedztwie brak jest takich stacji. Lokalizacja nowych stacji mogłaby wpłynąć negatywnie na ludzi w związku z oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. Wpływ ten uzależniony jest jednak od umiejscowienia tej stacji, czego nie można przewidzieć na etapie tworzenia planu. Przepisami regulującymi powyższe kwestie są ustalenia Ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Zgodnie z art.46:

1. *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zwany dalej "planem miejscowym", nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.*
 - 1a. *Nie stosuje się ustaleń planu miejscowego w zakresie ustanowionych zakazów lub przyjętych w nim rozwiązań, o których mowa w ust. 1, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.*
2. *Jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie, jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na*

cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

Dla zdrowia ludzi istotny jest także poziom hałasu. Realizacja projektu planu może spowodować niewielkie uciążliwości akustyczne związane z fazą budowy projektowanej zabudowy oraz infrastruktury technicznej. Oddziaływania te będą miały jednak charakter krótkotrwały i ograniczony. Z powodu wprowadzenia zabudowy na terenach do tej pory niezainwestowanych może także nastąpić zwiększenie ruchu pojazdów. Zlokalizowany na części działki o nr ewid. 295/13 parking funkcjonalnie powiązany jest z prowadzoną poza obszarem planu działalnością, (został on wyłączony z granic opracowania planu). Z uwagi na istniejące zagospodarowanie projekt planu nie przewiduje skierowania ruchu samochodowego z istniejącego parkingu na ulicę Polną. Nie należy się dlatego spodziewać przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach sąsiednich z powodu zwiększenia ruchu samochodowego.

W związku z powyższym, ze względu na charakter wprowadzonych zmian w przedmiotowym opracowaniu, przy zachowaniu zapisów projektu planu i przepisów odrębnych, nie prognozuje się wystąpienia zagrożeń dla zdrowia ludzi. W celu zachowania odpowiednich warunków ochrony zdrowia i życia ludzi projekt ustala obowiązek rozwoju poszczególnych systemów infrastruktury technicznej – wodociągów, kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz uwzględnienie ustaleń przepisów odrębnych w tym m.in. podczyszczenia ścieków do odpowiednich parametrów.

Projektowane zmiany w zagospodarowaniu terenu nie powinny wprowadzić żadnych dodatkowych zagrożeń dla zdrowia ludzi (na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu), pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiedniej jakości środowiska na przedmiotowych terenie.

9.3. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Wzdłuż południowej granicy opracowania przebiega rów melioracji szczegółowej o symbolu „R-SK-25”. W celu jego ochrony wyznaczono pas zieleni oraz pas techniczny od terenu wód powierzchniowych śródlądowych w granicach terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem U.

Dla ochrony oraz prawidłowego funkcjonowania wód powierzchniowych i podziemnych w zapisach projektu planu uwzględniono wytyczne instytucji i organów właściwych do uzgadniania i opiniowania planu m. in. Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Ochrona wód powierzchniowych podziemnych musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zanieczyszczeń do gruntu.

W celu ochrony wód w projekcie planu ustalono odprowadzanie ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi z dopuszczeniem ich odprowadzania do szczelnych zbiorników bezodpływowych, do czasu jej wybudowania. Natomiast w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych w projekcie planu ustala się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz ich zagospodarowanie w granicach własnej działki budowlanej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto w zakresie zaopatrzenia w wodę projekt planu ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Wprowadzony został również nakaz

uwzględnienia w zagospodarowaniu istniejącego systemu drenarskiego w celu zachowania jego drożności i przepustowości oraz zapobiegania naruszenia interesów osób trzecich, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Aby zminimalizować oddziaływanie na zasoby ilościowe wód podziemnych zaleca się, aby wprowadzane technologie charakteryzowały się wodooszczędnością.

Powyższe, ustalone w planie, zasady oraz istniejące uwarunkowania minimalizują negatywny wpływ skutków realizacji planu na wody powierzchniowe i podziemne.

9.4. Wpływ na powietrze

Przewidywane przeznaczenie w projekcie planu to głównie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. Na obszarze opracowania nie planuje się przeznaczenia pod tereny przemysłowe, gdzie mogłyby powstawać nowe zakłady emitujące zanieczyszczenia do atmosfery. W przypadku realizacji zabudowy usługowej plan minimalizuje negatywny wpływ na powietrze poprzez wprowadzenie nakazu aby oddziaływanie z instalacji, związanych z przeznaczeniem terenu nie powodowało przekroczenia jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto zapisy projektu planu wprowadzają zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego.

Dodatkowo w planie nakazano stosowanie do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Źródłem zanieczyszczenia powietrza na etapie budowy w czasie realizacji robót budowlanych będzie praca silników: urządzeń budowlanych, sprzętu oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy oraz prace spawalnicze. Należy podkreślić, iż przy odpowiednim harmonogramie prac budowlanych i staranności ich wykonania faza budowy nie będzie stanowić zagrożenia dla powietrza atmosferycznego. Emisja zanieczyszczeń będzie miała charakter emisji nieorganizowanej o niedużym zasięgu oraz będzie występować okresowo z różnym natężeniem w sposób przemijający.

Ewentualne zanieczyszczenia mogą być także wynikiem zwiększenia ilości poruszających się pojazdów na analizowanym obszarze. Ruch samochodowy związany będzie przede wszystkim z dojazdami do poszczególnych posesji. Dlatego nie przewiduje się znaczącego wpływu i pogorszenia stanu zanieczyszczenia powietrza spowodowanego spalinami.

Pod względem czystości powietrza, przy wyegzekwowaniu zapisów projektu uchwały co do rodzaju paliwa oraz przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technologii nie powinny nastąpić znaczące negatywne zmiany, a wpływ na stan atmosfery będzie znikomy.

9.5. Wpływ na powierzchnię ziemi

W związku z planowanym przeznaczeniem w projekcie planu zostanie przeprowadzony szereg prac budowlanych, w wyniku których nastąpi bezpośrednie oddziaływanie na powierzchnię ziemi. Przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku utwardzenia terenów budowlanych, realizacji nowych budynków, a także infrastruktury technicznej. Dzięki zapisom dotyczącym podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, skutki

realizacji planu nie spowodują zanieczyszczenia powierzchni ziemi. Ze względu na występowanie na obszarze gruntów rolnych chronionych konieczne było uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze. Zgodę tę otrzymano pismem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17.09.2018 r. (znak GZ.tr.602.105.2018). Grunty rolne zostaną przekształcone w grunty antropogeniczne. Zmiana ta ma swoje uzasadnienie w sąsiedztwie strefy zurbanizowanej. Ocenia się że w skali gminy zmiana ta nie będzie znacząca.

Obszar objęty projektem planu jest płaski i nie występują na nim żadne naturalne formy rzeźby terenu. Bezpośrednie skutki przekształcające powierzchnię ziemi w okresie realizacji planowanej zabudowy będą pod względem obszarowym ograniczone wyłącznie do terenu inwestycji. Zasięg oddziaływania będzie zatem miejscowy, nie wykraczający poza teren prowadzonych prac. Czas oddziaływania, a więc czas prowadzenia prac budowlanych należy uznać za krótkookresowy, jednakże skutki bezpośredniego wpływu na powierzchnię ziemi będą miały charakter trwały.

9.6. Wpływ na krajobraz

Na obszarze opracowania planu występuje głównie krajobraz rolniczy. W granicach analizowanego terenu znajduje się także budynek mieszkalny jednorodzinny w zabudowie bliźniaczej. Realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu będzie miała wpływ na krajobraz, z uwagi na możliwość lokalizacji projektowanej zabudowy. W wyniku realizacji planu tereny rolnicze zostaną przekształcone w tereny zabudowane. Planowane przeznaczenie zostało zaprojektowane w nawiązaniu do istniejącej w sąsiedztwie zabudowy i będzie stanowić kontynuację jego funkcji.

Dzięki ograniczeniom związanym z gabarytami nowej zabudowy, usytuowaniem budynków, określenia intensywności zabudowy i powierzchni terenów biologicznie czynnych prognozuje się powstanie harmonijnej przestrzeni, która nie będzie negatywnie wpływała na krajobraz otoczenia. Nie prognozuje się powstania elementów dysharmonizujących, ze względu na ustalenie maksymalnej wysokości zabudowy.

Realizacja zamierzeń inwestycyjnych będzie miała wpływ na krajobraz, jednakże przy zachowaniu wszystkich wytycznych projektu planu, w tym gabarytów budynków, wpływ ten nie będzie negatywny. Nastąpi jedynie jego jakościowa zmiana.

9.7. Wpływ na klimat

Ustalenia projektu planu w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego obejmują zapisy dotyczące preferowanego zaopatrzenia w ciepło przy zastosowaniu paliw, które charakteryzują się niskimi wskaźnikami emisyjnymi ze względu na fakt, że to niska emisja jest czynnikiem mającym największy wpływ na zanieczyszczenie powietrza.

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na wzrost ocieplenia się klimatu, zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych. Długofalowe ocieplenie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów zielonych na rzecz przestrzeni technizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości mitygacyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Możliwości łagodzenia stresu termicznego poprzez poprawę warunków wilgotnościowych i sanitarnych powietrza, związane są z udziałem terenów otwartych i zieleni na terenach zlokalizowanych

sąsiedztwie obszaru opracowania. W obliczu zmian klimatycznych bardzo istotna staje się ochrona struktur przyrodniczych oraz zachowanie spójności i drożności sieci ekologicznej, która poza funkcjami przyrodniczymi pełni również funkcje klimatyczne, szczególnie na obszarach intensywnie zagospodarowanych. Projekt planu ustala wykorzystanie niskoemisyjnych źródeł energii cieplnej, możliwość wykorzystania energii odnawialnej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Funkcje wprowadzone w projekcie planu mogą mieć niewielki wpływ na kształtowanie mikroklimatu. Możliwy jest niewielki wzrost temperatury powietrza związany ze zjawiskiem „wyspy ciepła”. Nowa planowana zabudowa i infrastruktura silniej się nagrzewają od terenów rolnych. Ponadto w okresie grzewczym budynki oddają część ciepła na zewnątrz. Należy jednak podkreślić, iż realizacja ustaleń planu nie powinna dodatkowo znacząco oddziaływać na mikroklimat. Proponowane przeznaczenie w projekcie planu ma charakter lokalny, dlatego brak jest istotnego wpływu na klimat.

Obszar objęty planem znajduje się w strefie zurbanizowanej. Kierunki zagospodarowania wskazane dla analizowanego obszaru w Studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, po spełnieniu określonych warunków, wskazują na dalszy jego rozwój. Proponowane zmiany i przeznaczenie w projekcie planu mają charakter lokalny.

9.8. Wpływ na zasoby naturalne

Zasoby naturalne są to powstałe w sposób naturalny elementy przyrody: surowce mineralne, gleby, wody, elementy przyrody ożywionej (rośliny i zwierzęta). Badając wpływ skutków realizacji planu na zasoby naturalne trzeba przeanalizować każdy z powyższych składników.

Surowce mineralne są to minerały lub skały użyteczne, tj. kopaliny wydobyte z litosfery i poddane obróbce dostosowanej do wymagań użytkowników. Na obszarze objętym projektem planu nie ma obszarów oraz terenów górniczych. Przedmiotowy obszar znajduje się także poza granicami udokumentowanych złóż kopalin, dlatego skutki realizacji planu nie wpłyną na zasoby naturalne w tym zakresie.

Realizacja projektu planu wpłynie negatywnie na gleby, gdyż dotychczasowe tereny rolne zostaną przekształcone na tereny budowlane. Wierzchnia warstwa gruntu zostanie usunięta z terenu pod budynkiem i wykorzystana zgodnie z przepisami odrębnymi. Oddziaływanie na gleby będzie związane także z koniecznością realizacji infrastruktury technicznej i terenów komunikacji. W granicach obszaru objętego planem występują gleby o wysokiej przydatności rolniczej (III klasa). Realizacja zapisów zawartych w planie spowoduje zatem utratę dobrych jakościowo gleb. Jednakże z uwagi na ich powierzchnię, lokalizację i uwarunkowania urbanistyczne nie będzie powodowała dużych strat w skali gminy, ponadto Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem z dnia 17.09.2018 r. (znak GZ.tr.602.105.2018), wyraził zgodę na przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych klasy IIIb położonych w granicach planu.

Wpływ skutków realizacji planu na wody i elementy przyrody ożywionej został omówiony we wcześniejszych rozdziałach.

9.9. Wpływ na zabytki

W granicach objętych opracowaniem nie zewidencjonowano zabytków, podlegających ochronie konserwatorskiej. Wobec czego nie ustala się zasad ochrony dziedzictwa

kulturowego i zabytków w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej.

9.10. Wpływ na dobra materialne

Przy opracowaniu projektu planu uwzględniono wszystkie wymogi wynikające z obowiązujących przepisów, istniejące uwarunkowania społeczne, gospodarcze i kulturowe.

W granicach terenu objętego projektem planu przewiduje się wzrost wartości dotychczasowych terenów rolnych, których przeznaczenie zostanie zmienione na cele budowlane.

Nałożone wymagania kubaturowe, ogólnobudowlane oraz architektoniczne w stosunku do nowych obiektów powinny pozwolić na uzyskanie harmonijnej przestrzeni. Dodatkowo, przy zachowaniu zapisów odnośnie kształtowania ładu przestrzennego, a także obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego oddziaływania projektowanej zabudowy.

9.11. Wpływ na zależności między elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy

Przy zachowaniu zapisów projektu miejscowego planu brak będzie zauważalnych zjawisk wzmacniania oddziaływań. Zależność może wystąpić między warstwą gruntu i pokrywą roślinną terenu.

9.12. Przewidywane oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Obszar objęty planem położony jest poza granicami obszarów podlegających ochronie na podstawie Ustawy o ochronie przyrody. W związku z zakresem wprowadzanych zmian nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru NATURA 2000.

10. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ZAPOBIEGAWCZYCH I KOMPENSACYJNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Teren objęty planem położony jest poza obszarami objętymi ochroną w związku z tym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na ich cele i przedmiot ochrony. Nie przewiduje się kompensacji przyrodniczej negatywnych oddziaływań.

Głównym zadaniem jest zapobieganie powstawaniu konfliktów przestrzennych poprzez wskazane przeznaczenia terenu i przyjęte zapisy. W zakresie gospodarki odpadami w zapisach projektu planu ustalono nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

Ponadto w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego) - będzie to miało istotny wpływ

- na zachowanie norm jakości środowiska określonych w przepisach szczegółowych,
- zachowanie odpowiednich powierzchni terenów biologicznie czynnych – zachowanie odpowiedniej bioróżnorodności,
 - podłączenie do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej z dopuszczeniem rozwiązań tymczasowych oraz rozwiązań zgodnych z przepisami odrębnymi oraz zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych – zachowanie jakości środowiska gruntowo-wodnego na terenie opracowania oraz ilości i jakości wód podziemnych,
 - nakaz stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi - zachowanie norm jakości powietrza atmosferycznego na terenie opracowania, zminimalizowanie negatywnego wpływu przyszłej zabudowy,
 - nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych – zminimalizowanie zagrożenia zaśmiecania terenu

Z powodu odległości oraz dostępności obszaru objętego projektem planu od obszarów Natura 2000 nie wprowadza się dodatkowych rozwiązań mających na względzie cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG DOKUMENTU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000

Zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina samodzielnie gospodarując przestrzenią, nie może czynić tego dowolnie. Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w toku procedury planistycznej organy gminy rozważają interesy wszystkich stron, a sytuacje konfliktowe rozstrzygane są zgodnie z obowiązującym prawem. Projekt planu opracowywany jest przy udziale organów rządowych i samorządowych, które zgodnie ze swoimi kompetencjami opiniują lub uzgadniają ustalenia projektu planu. Ponadto ustalenia planu nie mogą pozostawać w sprzeczności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Studium jako dokument określający politykę przestrzenną gminy wskazuje kierunki rozwoju dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem wszystkich uwarunkowań. Tak więc stwierdzić można, że już na etapie opracowywania studium rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. Ustawa przewiduje również udział społeczeństwa poprzez możliwość składania wniosków lub uwag do projektu. Tak więc ostateczna wersja planu stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe.

Pierwszym alternatywnym rozwiązaniem może być w tym wypadku – brak realizacji inwestycji, brak uchwalenia planu. Zgodnie z przepisami prawa w tym wariantcie możliwa jest realizacja zabudowy na podstawie wydawanych warunków zabudowy, które nie muszą uwzględniać ustaleń zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Realne jest wówczas zabudowanie obszaru w sposób przypadkowy i niekontrolowany sprzyjający powstawaniu konfliktów przestrzennych. Brak będzie konieczności zachowania ograniczeń dotyczących intensywności zabudowy, lokalizacji

przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Drugim alternatywnym rozwiązaniem może być znacznie zwiększona intensywność zabudowy – wariant korzystniejszy dla przyszłych inwestorów. Na etapie sporządzenia koncepcji planu opracowano wariant ze zwiększoną intensywnością zabudowy oraz zmniejszonym wskaźnikiem powierzchni biologicznie czynnej. Rozważane były również różne rozwiązania komunikacyjne w zakresie projektowanych dróg oraz zagospodarowanie, które nie uwzględnia wprowadzenia terenów zieleni.

Prawdopodobny wpływ zmian zawartych w drugim alternatywnym rozwiązaniu na poszczególne komponenty środowiska w stosunku do pierwotnego projektu planu przedstawiałby się następująco:

- Różnorodność biologiczna, fauna i flora – zwiększony negatywny wpływ poprzez zachowanie mniejszej powierzchni terenu biologicznie czynnego;
- Ludzie – zwiększony negatywny wpływ – ograniczenie terenów zielonych zwiększenie zabudowy spowoduje większe oddziaływanie na istniejące tereny zamieszkania;
- Woda – wzrostu negatywnego oddziaływania poprzez zwiększoną antropopresję;
- Powietrze – niewielki wzrost negatywnego oddziaływania związany z większym wpływem terenów o dużej intensywności zabudowy;
- Powierzchnia ziemi – wzrost negatywnego oddziaływania poprzez zwiększenie intensywności zabudowy oraz ograniczenie powierzchni terenów biologicznie czynnych;
- Krajobraz – możliwy negatywny wpływ na krajobraz poprzez negatywne oddziaływanie terenów o zwiększonej intensywności;
- Klimat – brak znaczącego oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Zasoby naturalne – negatywne oddziaływanie na gleby związane z ograniczeniem powierzchni terenu biologicznie czynnego; brak wpływu na surowce mineralne;
- Zabytki – brak wpływu;
- Dobra materialne – możliwe zwiększenie zainteresowania terenami przez inwestorów, niewielkie zwiększenie cen gruntów,

Ocenia się, iż przyjęte rozwiązania w projekcie planu, uwzględniają cele, przedmiot ochrony i integralność ustanowionych na terenie gminy Rokietnica obszarów chronionych.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem oceny zawartej w niniejszej prognozie są ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rokietnica, rejon ul. Polnej.

Celem regulacji zawartych w ustaleniach przedmiotowego projektu planu jest m.in. określenie parametrów zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenów przeznaczonych w planie pod zabudowę.

Przedmiotem ustaleń projektu planu są:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN;
- teren zabudowy usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem U;
- tereny zieleni urządzonej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1ZP, 2ZP, 3ZP, 4ZP;

- teren wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczony na rysunku planu symbolem WS;
- tereny komunikacji, oznaczone na rysunku planu symbolami:
 - 1KD-D, 2KD-D – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej,
 - 1KD-Dp, 2KD-Dp, 3KD-Dp – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej przeznaczone pod poszerzenie,
 - 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW – tereny dróg wewnętrznych,
 - KDW-x – teren drogi wewnętrznej pieszo-rowerowej.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powiązany jest z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rokietnica. W Studium dla przedmiotowego terenu został wyznaczony teren RP1 – grunty orne z prawem zabudowy siedliskowej oraz WS – wody płynące i wody stojące. Zapisy Studium określają ten teren jako obszar warunkowego rozwoju zabudowy, czyli tereny o rolnicze o niskiej przydatności na cele gospodarki rolnej oraz tereny przyległe lub otoczone przez tereny zurbanizowane. Strategiczne rezerwy terenu (SRT), mimo graficznego oznaczenia w Studium jako tereny rolnicze, po przekroczeniu odpowiedniej liczby ludności w miejscowości, mogą zostać przekształcone na pełnoprawne obszary zainwestowania i przeznaczone m.in. na funkcje zabudowy mieszkaniowej czy usługowej. Przekształcenie to może nastąpić jedynie w drodze sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Gmina Rokietnica należy do Powiatu Poznańskiego Województwa Wielkopolskiego. Jest jedną z siedmiu gmin wiejskich wchodzących w skład Aglomeracji Poznańskiej. Położona w bezpośrednim sąsiedztwie Poznania, administracyjnie graniczy z miastem od północnego zachodu.

Zgodnie z regionalizacją fizyczno-geograficzną Polski Gmina Rokietnica położona jest w mezoregionie Pojezierza Poznańskiego będącego fragmentem makroregionu Pojezierza Wielkopolsko-Kujawskiego. Położona jest w obrębie dwóch z ośmiu mikroregionów Pojezierza Poznańskiego: Wzgórz Owińsko-Kierskich (południowa część gminy) oraz Równiny Szamotulskiej (część północna). Krajobraz gminy Rokietnica tworzy wysoczyzna morenowa płaska o niewielkich różnicach wysokości do 2 metrów oraz wysoczyzna morenowa falista o wysokościach względnych 2-5 metrów, a także przecinające je doliny: Samicy Pamiątkowskiej w części zachodniej oraz Samicy Kierskiej w części wschodniej. Na terenie wspomnianych dolin B. Krygowski wyróżnił następujące formy geomorfologiczne: terasa wysoka niższa, terasa zalewowa dna basenów oraz rynny o dnie płaskim. Według podziału rolniczo-klimatycznego Polski wg Gumińskiego, Rokietnica przynależy do dzielnicy środkowej.

Według nowego podziału analizowany obszar leży w zasięgu JCWPd nr 60. Dla JCWPd zasadniczym celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego wód. Gmina Rokietnica znajduje się w obszarze dorzecza Odry.

Odnośnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do uchwały *Prawo ochrony środowiska* obszar gminy Rokietnica przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza miastami Poznań i Kalisz. Pełna ocena stanu czystości powietrza obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM 10, pył PM 2,5, ozon i tlenek węgla.

Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe;
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W rocznej ocenie za rok 2019 rok w województwie wielkopolskim, w klasyfikacji podstawowej wykonanej pod kątem ochrony zdrowia stwierdzono przekroczenia norm (klasa C) w zakresie pyłu PM10 i benzo(a)piranu dla strefy aglomeracja poznańska i strefy wielkopolskiej. W klasyfikacji dodatkowej dla pyłu PM2,5 klasę C1 przypisano strefie wielkopolskiej, natomiast strefy aglomeracja poznańska i miasto Kalisz sklasyfikowano w klasie A1. Dla ozonu w klasyfikacji dodatkowej wszystkie strefy, w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego, uzyskały klasę D2.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Oprócz oceny pod kątem ochrony zdrowia badano również jakość powietrza z uwzględnieniem kryteriów dla ochrony roślin. Badania wykonano wyłącznie dla strefy wielkopolskiej, określając stężenie zanieczyszczeń: ozonem, dwutlenkiem siarki i tlenkami azotu. W przypadku zanieczyszczeń dwutlenkiem siarki i tlenków azotu zakwalifikowano ją do klasy A, a w przypadku ozonu strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy C. W klasyfikacji dodatkowej dla ozonu z powodu przekroczenia poziomu celu długoterminowego, strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2. Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Rokietnica może być lepszy od przydzielonych klas.

Na terenie gminy Rokietnica znajdują się obszary objęte formami ochrony:

- Obszar Natura 2000 PLB300013 Dolina Samicy
- Pawłowicko-Sobocki Obszar Chronionego Krajobrazu
- Pomniki Przyrody.

Na terenie objętym planem miejscowym zagospodarowania przestrzennego nie występują żadne formy ochrony przyrody powołane w oparciu o ustawę o ochronie przyrody.

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w miejscowości Rokietnica. Projekt planu obejmuje teren o powierzchni około 8 ha.

Teren objęty projektem jest w przeważającej części niezagospodarowany i użytkowany rolniczo. Na obszarze opracowania zlokalizowany jest budynek mieszkalny jednorodzinny w zabudowie bliźniaczej. Wzdłuż południowej granicy przebiega rów melioracyjny.

W sąsiedztwie opracowania planu występują tereny zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej i usługowej, a od południowej strony tereny rolne, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zostały przeznaczone na tereny produkcyjno-usługowe. Z wyznaczonym w projekcie planu terenem zabudowy usługowej od północy sąsiaduje zabudowa usługowa (Zakład poligraficzny Natalii – drukarnia etykiet). Na części działki 295/13 zlokalizowany jest parking samochodowy, który został wyłączony z granic opracowania planu z uwagi na jego funkcjonalne powiązanie z prowadzoną poza obszarem planu działalnością.

Na obszarze opracowania planu obecnie nie obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Obszar objęty planem posiada dostęp do drogi publicznej – ulicy Polnej, która przebiega poza granicami opracowania planu, wzdłuż jego północnej granicy. Na terenie opracowania brak jest innych dróg. W odległości ok. 170 m, w kierunku północnym przebiega droga powiatowa 2424P – ul. Gołęcińska. Teren znajdujący się w analizowanym obszarze to tereny płaskie, nie stanowią terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami. Na części obszaru występują gleby o wysokiej przydatności rolniczej (klasy III).

Według mapy hydrograficznej podłoże na obszarze objętym projektem planu w całości stanowią grunty o przepuszczalności słabej. Na obszarze opracowania nie występują zbiorniki wodne. Wzdłuż południowej granicy opracowania przebiega rów melioracji szczegółowej o symbolu „R-SK-25”. Brak jest natomiast ujęć wód podziemnych. Cały obszar jest zdrenowany. Na obszarze objętym projektem planu brak jest stacji bazowych telefonii komórkowych, które mogłyby być źródłem pól elektromagnetycznych. Najbliższe stacje bazowe, znajdują się w odległości ok. 500 m (w linii prostej).

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu analizowany obszar może pozostać w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym. Na obszarze nie obowiązuje plan miejscowy, a więc istnieje potencjalna możliwość wprowadzania na te tereny nowej zabudowy m.in. mieszkaniowej i usługowej na podstawie warunków zabudowy. Wobec faktu, iż decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie nie musi natomiast uwzględniać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w przypadku braku realizacji planu istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu w szczególności w zakresie braku obsługi komunikacyjnej oraz przemieszania funkcji, co generować może konflikty środowiskowe.

Analizowane obszary to tereny przekształcone – użytkowane rolniczo. Bezpośrednimi czynnikami powodującymi zubożenie fauny i flory mogą być roboty ziemne i usuwanie roślinności podczas realizacji obiektów budowlanych, sieci infrastruktury technicznej czy utwardzenia gruntów pod tereny komunikacji. Jednakże ze względu na rolnicze użytkowanie terenu stan roślinności walor przyrodniczy roślinności jest bardzo niski. Zaleca się, aby przy zagospodarowaniu zielenią terenów powierzchni biologicznie czynnej wprowadzać gatunki rodzime, zgodne z siedliskiem.

W projekcie planu w celu zmniejszenia negatywnych oddziaływań wprowadzono nakaz zachowania odpowiednich wskaźników terenu biologicznie czynnego. Przy właściwym zagospodarowaniu, wprowadzeniu zieleni towarzyszącej zabudowie w ramach terenu biologicznie czynnego, można przyjąć, że różnorodność biologiczna terenu nie zmniejszy się a może również wzrosnąć. Wobec powyższego biorąc pod uwagę wszystkie uwarunkowania nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na bioróżnorodność oraz zubożenia istniejącej fauny i flory. Z uwagi na istniejący rów zlokalizowany w południowej części obszaru opracowania, mimo, iż wizja lokalna nie wykazała występowania gatunków

fauny i flory podlegających ochronie całkowitej lub częściowej gatunków cennych przyrodniczo, (w tym gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową), nie można wykluczyć ich występowania. Ich prawdopodobieństwo wystąpienia jest niewielkie z uwagi na lokalizację obszaru objętego planem oraz jego charakter. Niemniej jednak respektując zakazy zdefiniowane w *Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o Ochronie Przyrody* nie prognozuje się negatywnego wpływu na chronione gatunki roślin i zwierząt.

Ze względu na charakter wprowadzonych zmian w przedmiotowym opracowaniu, przy zachowaniu zapisów projektu planu i przepisów odrębnych, nie prognozuje się wystąpienia zagrożeń dla zdrowia ludzi. W celu zachowania odpowiednich warunków ochrony zdrowia i życia ludzi projekt ustala obowiązek rozwoju poszczególnych systemów infrastruktury technicznej – wodociągów, kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz uwzględnienie ustaleń przepisów odrębnych w tym m.in. podczyszczenia ścieków do odpowiednich parametrów.

W celu ochrony wód w projekcie planu ustalono odprowadzanie ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi z dopuszczeniem ich odprowadzania do szczelnych zbiorników bezodpływowych, do czasu jej wybudowania. Natomiast w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych w projekcie planu ustala się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz ich zagospodarowanie w granicach własnej działki budowlanej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto w zakresie zaopatrzenia w wodę projekt planu ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Aby zminimalizować oddziaływanie na zasoby ilościowe wód podziemnych zaleca się, aby wprowadzane technologie charakteryzowały się wodooszczędnością.

W związku z planowanym przeznaczeniem w projekcie planu zostanie przeprowadzony szereg prac budowlanych, w wyniku których nastąpi bezpośrednie oddziaływanie na powierzchnię ziemi. Przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku utwardzenia terenów budowlanych, realizacji nowych budynków, a także infrastruktury technicznej. Dzięki zapisom dotyczącym podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, skutki realizacji planu nie spowodują zanieczyszczenia powierzchni ziemi. Ze względu na występowanie na obszarze gruntów rolnych chronionych konieczne będzie uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze. Zgodę tę otrzymano pismem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17.09.2018 r. (znak GZ.tr.602.105.2018). Grunty rolne zostaną przekształcone w grunty antropogeniczne. Zmiana ta ma swoje uzasadnienie w sąsiedztwie strefy zurbanizowanej. Ocenia się że w skali gminy zmiana ta nie będzie znacząca.

Realizacja zamierzeń inwestycyjnych będzie miała wpływ na krajobraz, jednakże przy zachowaniu wszystkich wytycznych projektu planu, w tym gabarytów budynków, wpływ ten nie będzie negatywny. Nastąpi jedynie jego jakościowa zmiana.

Realizacja projektu planu wpłynie negatywnie na gleby, gdyż dotychczasowe tereny rolne zostaną przekształcone na tereny budowlane. Wierzchnia warstwa gruntu zostanie usunięta z terenu pod budynkiem i wykorzystana zgodnie z przepisami odrębnymi. Oddziaływanie na gleby będzie związane także z koniecznością realizacji infrastruktury technicznej i terenów komunikacji. W granicach obszaru objętego planem występują gleby o wysokiej przydatności rolniczej (III klasa). Realizacja zapisów zawartych w planie spowoduje zatem utratę dobrych jakościowo gleb. Jednakże z uwagi na ich powierzchnię, lokalizację i uwarunkowania urbanistyczne nie będzie powodowała dużych strat w skali

gminy, ponadto Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wyraził zgodę na przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych klasy IIIb położonych w granicach planu.

W granicach objętych opracowaniem nie zewidencjonowano zabytków, podlegających ochronie konserwatorskiej. Wobec czego nie ustala się zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej.

Głównym zadaniem jest zapobieganie powstawaniu konfliktów przestrzennych poprzez wskazane przeznaczenia terenu i przyjęte zapisy. W zakresie gospodarki odpadami w zapisach projektu planu ustalono nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

Ponadto w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego) - będzie to miało istotny wpływ na zachowanie norm jakości środowiska określonych w przepisach szczegółowych,
- zachowanie odpowiednich powierzchni terenów biologicznie czynnych – zachowanie odpowiedniej bioróżnorodności,
- podłączenie do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej z dopuszczeniem rozwiązań tymczasowych oraz rozwiązań zgodnych z przepisami odrębnymi oraz zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych – zachowanie jakości środowiska gruntowo-wodnego na terenie opracowania oraz ilości i jakości wód podziemnych,
- nakaz stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi - zachowanie norm jakości powietrza atmosferycznego na terenie opracowania, zminimalizowanie negatywnego wpływu przyszłej zabudowy,
- nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych – zminimalizowanie zagrożenia zaśmiecania terenu

Z powodu odległości oraz dostępności obszaru objętego projektem planu od obszarów Natura 2000 nie wprowadza się dodatkowych rozwiązań mających na względzie cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina samodzielnie gospodarując przestrzenią, nie może czynić tego dowolnie. Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w toku procedury planistycznej organy gminy rozważają interesy wszystkich stron, a sytuacje konfliktowe rozstrzygane są zgodnie z obowiązującym prawem. Projekt planu opracowywany jest przy udziale organów rządowych i samorządowych, które zgodnie ze swoimi kompetencjami opiniują lub uzgadniają ustalenia projektu planu. Ponadto ustalenia planu nie mogą pozostawać w sprzeczności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Studium jako dokument określający politykę przestrzenną gminy wskazuje kierunki rozwoju dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem wszystkich uwarunkowań. Tak więc stwierdzić można, że już na etapie opracowywania studium rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. Ustawa przewiduje również udział społeczeństwa poprzez możliwość składania wniosków lub uwag do projektu. Tak więc ostateczna wersja

planu stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe. Pierwszym alternatywnym rozwiązaniem może być w tym wypadku – brak realizacji inwestycji, brak uchwalenia planu. Zgodnie z przepisami prawa w tym wariancie możliwa jest realizacja zabudowy na podstawie wydawanych warunków zabudowy, które nie muszą uwzględniać ustaleń zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Realne jest wówczas zabudowanie obszaru w sposób przypadkowy i niekontrolowany sprzyjający powstawaniu konfliktów przestrzennych. Brak będzie konieczności zachowania ograniczeń dotyczących intensywności zabudowy, lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Drugim alternatywnym rozwiązaniem może być znacznie zwiększona intensywność zabudowy – wariant korzystniejszy dla przyszłych inwestorów. Na etapie sporządzenia koncepcji planu opracowano wariant ze zwiększoną intensywnością zabudowy oraz zmniejszonym wskaźnikiem powierzchni biologicznie czynnej. Rozważne były również różne rozwiązania komunikacyjne w zakresie projektowanych dróg, oraz zagospodarowanie, które nie uwzględnia wprowadzenia terenów zieleni.

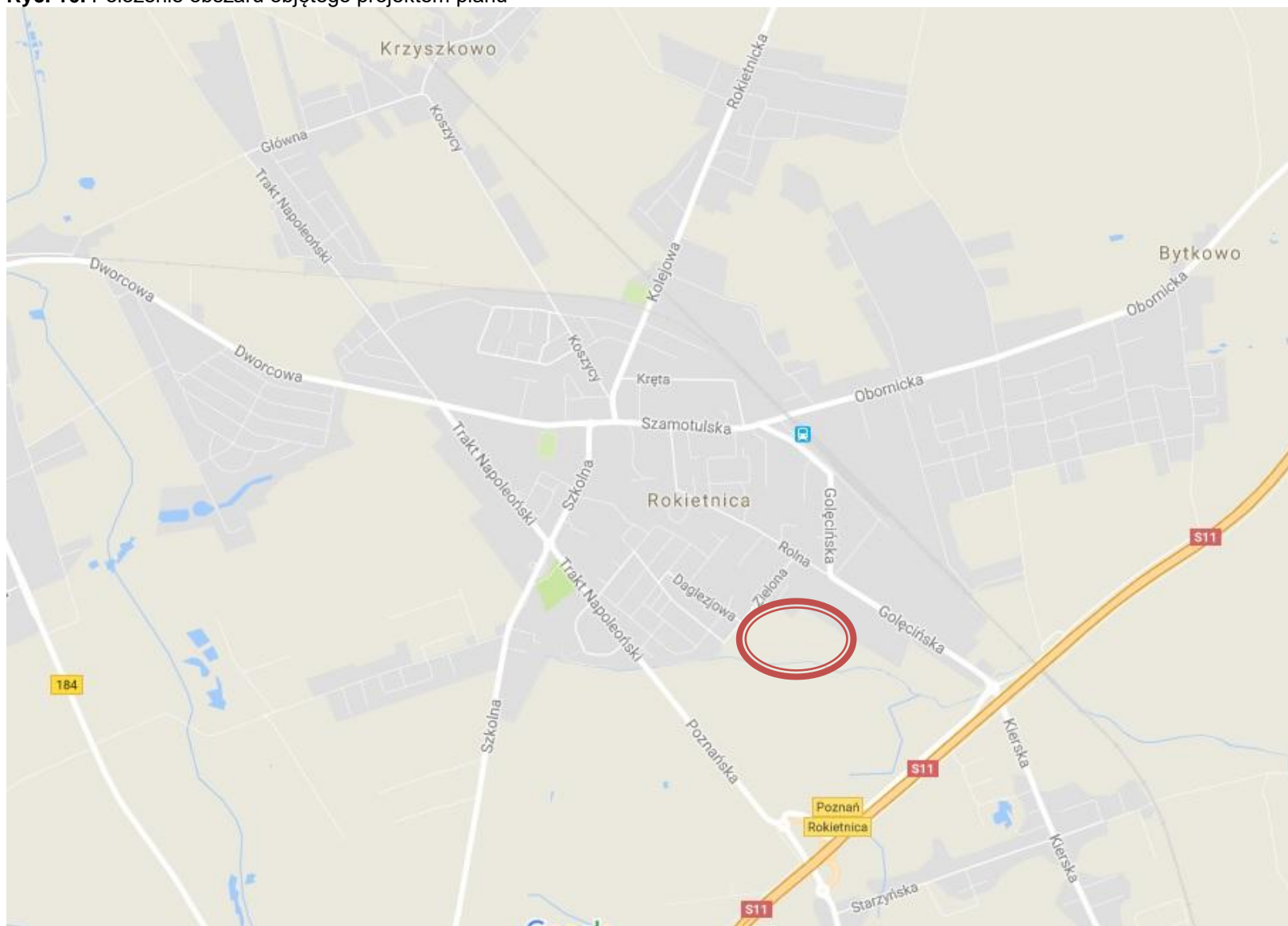
Prawdopodobny wpływ zmian zawartych w drugim alternatywnym rozwiązaniu na poszczególne komponenty środowiska w stosunku do pierwotnego projektu planu przedstawiałby się następująco:

- Różnorodność biologiczna, fauna i flora – zwiększony negatywny wpływ poprzez zachowanie mniejszej powierzchni terenu biologicznie czynnego;
- Ludzie – zwiększony negatywny wpływ – ograniczenie terenów zielonych zwiększenie zabudowy spowoduje większe oddziaływanie na istniejące tereny zamieszkania;
- Woda – wzrostu negatywnego oddziaływania poprzez zwiększoną antropopresję;
- Powietrze – niewielki wzrost negatywnego oddziaływania związany z większym wpływem terenów o dużej intensywności zabudowy;
- Powierzchnia ziemi – wzrost negatywnego oddziaływania poprzez zwiększenie intensywności zabudowy oraz ograniczenie powierzchni terenów biologicznie czynnych;
- Krajobraz – możliwy negatywny wpływ na krajobraz poprzez negatywne oddziaływanie terenów o zwiększonej intensywności;
- Klimat – brak znaczącego oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Zasoby naturalne – negatywne oddziaływanie na gleby związane z ograniczeniem powierzchni terenu biologicznie czynnego; brak wpływu na surowce mineralne;
- Zabytki – brak wpływu;
- Dobra materialne – możliwe zwiększenie zainteresowania terenami przez inwestorów, niewielkie zwiększenie cen gruntów,

Ocenia się, iż przyjęte rozwiązania w projekcie planu, uwzględniają cele, przedmiot ochrony i integralność ustanowionych na terenie gminy Rokietnica obszarów chronionych.

Stwierdza się, że proponowane w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego rozwiązania zapewnią właściwą i niekonfliktową lokalizację planowanych inwestycji. Należy założyć, że przy stosowaniu się do wyżej przedstawionych wytycznych prognozy oraz przy przestrzeganiu zasad zagospodarowania wynikających z projektu miejscowego planu, proponowany sposób zagospodarowania nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można więc uznać za zgodny z zasadami ochrony środowiska.

Ryc. 16. Położenie obszaru objętego projektem planu

Źródło: www.google.pl/maps

 - obszar objęty projektem planu

OŚWIADCZENIE

do prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rokietnica, rejon ul. Polnej

Oświadczam, że spełniam wymagania zawarte w art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.) potrzebne do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jambiel', is written in a cursive style.